

РІК LXIX, Ч. 3

БЕРЕЗЕНЬ – 2012 – MARCH

№ 3, VOL. LXIX

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

РІК LXIX БЕРЕЗЕНЬ Ч. 3Україномовний редактор – **Лідія Слиж**Англomовний редактор – **Олеся Валло**

Редакційна колегія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова СУА**Христя Швед, Вірляна Ткач,****Святослава Гой-Стром**

ISSN 0740-0225

**UKRAINIAN NATIONAL
WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.**

A Non-profit Organization

“OUR LIFE”

Published since 1944

VOL. LXIX MARCH № 3Ukrainian-language editor – **Lidia Slysh**English-language editor – **Olesia Wallo**

Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA President**Christina R. Shwed, Virlana Tkacz,****Sviatoslava Goy-Strom**

“НАШЕ ЖИТТЯ” ВИХОДИТЬ РАЗ У МІСЯЦЬ (ОКРІМ СЕРПНЯ)

“OUR LIFE” IS PUBLISHED MONTHLY (EXCEPT AUGUST)

ЗМІСТ – CONTENTS

Лідія Слиж. Березень – місяць жіночої історії в США	1
Маріянна Заяць. Ділимося вітками та думками	2
Христина Шпилява. Ляриса Курилас – переможець конкурсу на проєкт пам'ятника жертвам Голодомору у Вашингтоні	3
Shevchenko's Last Poem	4
Father Borys Gudziak, Rector of the UCU, on the New UNWLA Initiative	5
Лариса Онишкевич. Нова книжка професора Асі Гумецької	6
Olesia Wallo. Women's History and Gender Studies in a Cross- Cultural Context. A Conversation with Dr. Oksana Kis'	7
Конкурс на стипендію ім. Еви Сташків	10
Our Cover Artist	11
Вітаємо нових членок СУА	12
Олена Теліга. Неповторне свято (вірш)	12
Пожертви на тривалий Фонд жіночих/гендерних студій	12
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, Views & News	13
Ulana Zinych. Revisiting Communication Skills	14
Віра Крива. Висока нагорода Марії Зарицької-Червійовської	15
Конкурс ім. Петра і Лесі Ковалевих з української літератури	16
Мирослава Сеньків. Рік, прожитий в Україні	17
Пожертви на Пресовий фонд журналу «Наше життя»	18
Марія Полянська. Вісті Стипендійного бюро	19
Датки на Фонд суспільної опіки СУА	20
Пожертви на Український Музей	21
Branch 54 Holds Their Annual Meeting	21
Діяльність Округ і Відділів СУА	22
Хроніка Різдвяних святкування	29
Відійшли у вічність	32
Ihor Magun. How Heart Attacks are Treated at the Hospital	33
Христя Швед. День народження Ганусі	34
Наше харчування	36

На обкладинці: *Христина Ізак, “Магдалена”.*On the cover: *Kristine Izak, “Magdalena.”*

- The Editorial Board does not always share the point of view of the author.
- In Ukrainian, the editors follow the orthography of the Holoskevych dictionary.
- No reprints or translations of *Our Life* materials are allowed without the editor's written permission.
- The author is responsible for the accuracy of the facts in the article.
- Unsolicited manuscripts will not be returned.
- The editor reserves the right to shorten submissions and make grammatical corrections.
- **PLEASE NOTIFY US OF ADDRESS CHANGES PROMPTLY** – there is no charge.
- There is no charge for **MEMORIAL NOTICES** and the photographs with them.
- Please note that the deadline for all **ARTICLE** submission is the **10th of each month**.
- Authors are requested to include a telephone number with manuscripts to allow us to acknowledge submissions and verify information.

Periodicals Postage Paid at New York, NY
and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)**POSTMASTER – send address changes to:
“OUR LIFE”****203 Second Ave., New York, NY 10003**© Copyright 2012 Ukrainian National Women's
League of America, Inc.**Канцелярія СУА та адміністрація журналу “Наше життя”:**

Tel.: (212) 533-4646

E-mail: office@unwla.org

Адміністратор: **Оля Стасюк**Канцелярійні години: **вівторок, середа, четвер – 11 – 7****UNWLA / Our Life****203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706**Administrator: **Olha Stasiuk**Office hours: **T. W. Th. – 11 a.m. to 7 p.m.**

\$3 Один примірник / Single copy

\$40 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscription in the USA for non-members

\$50 В країнах поза межами США / Annual subscription in countries other than USA

Членки СУА одержують “Наше життя” з оплатою **членської вкладки** через відділ. **Передплатникам** письмово нагадується про відновлення передплати.**Our Life magazine is included** in UNWLA member annual dues, payable through the member's branch. **Subscribers** are sent renewal letters.

БЕРЕЗЕНЬ – МІСЯЦЬ ЖІНОЧОЇ ІСТОРІЇ В США

Березень – перший місяць весни, повний ніжних кольорів природи, що оживає: ліси заповнюються пташиним співом, поля – працею хлібороба, народжується нове життя.

Під час цього місяця американський народ відзначає довгий шлях, який пройшли жінки у боротьбі за свої права, пригадує здобутки, досягнуті жінками у боротьбі за мир і розвиток численних економічних, соціальних і політичних проблем.

Після того, як у 1920 році жінки в Сполучених Штатах Америки отримали право на участь у виборах, тодішній Президент Warren Harding заявив: «З приходом жінок у наше політичне життя ми можемо розраховувати на те, що їх інтелект, їх організаторські здібності, витонченість їх натури і дар робити благодотворний вплив будуть сприяти поліпшенню соціального устрою нашого суспільства».

Від того часу роля жінок в усіх сферах життя зазнала чималих змін. Безперечно одне: участь у внутрішньому і міжнародному житті держави, а також в політиці не є більше пріоритетом чоловіків. Історія показала, що роля жінок в суспільстві стає все більш значущою, а їх можливості все більш широкими.

Що ж мають на сьогоднішній день американські жінки, яка хронологія їхніх досягнень в боротьбі за свої права? Це закони і підзаконні акти, які дали їм:

- ♦ Рівні права, що забороняють будь-яку дискримінацію за статевою ознакою в усіх сферах професійної діяльності (1972 р.);
- ♦ Більше свободи в репродуктивному виборі (1973 р.);
- ♦ Встановлення мінімальної заробітної плати для домашніх працівниць (1974 р.);
- ♦ Захист від дискримінації вагітних жінок при працевлаштуванні (1978 р.);
- ♦ Більш строгі закони захисту дітей і охорони пенсійних прав вдів і розведених жінок (1984 р.);
- ♦ Виділення федеральних засобів по догляду за дітьми (1990 р.);
- ♦ Збереження робочих місць за працівниками, які потребують довгострокову відпустку по догляду за членами родини (1993 р.);
- ♦ Захист від домашнього насильства (1994 р.).

За свіжими даними Американського бюро з трудової статистики на частку жінок припадає понад половини робочих місць

(52,5%). А головне, вони обігнали чоловіків за кількістю новообійнятих високооплачуваних посад. На частку жінок припадає 15,7 % усіх найвищих керівних посад у великих американських бізнесах. Жінки переважають в таких сферах діяльності як освіта, медицина і соціальні послуги.

У збройних силах США жінки становлять 14,4% офіцерського і 14,7% рядового складу, тобто кожен сьомий вояк – жінка. Понад 50 жінок мають звання генерала або адмірала.

Жінки займають 17% місць у Палаті представників і таку ж кількість у Сенаті, три жінки у Верховному суді США. Це рекордне число жінок в американській історії. Не забудьмо, що три поспіль Держсекретарі США – також жінки – Мадлен Олбрайт, Кондоліза Райс і Гілларі Клінтон. Цими досягненнями американські жінки дійсно можуть гордитися!

Президент США Барак Обама, ставши президентом, з моменту свого обрання у 2009 році створив нову посаду в Державному департаменті США – надзвичайного

вповноваженого посла з глобальних жіночих питань. Першим призначеним послом стала Мелані Вервір, що зробило її найвищим посадовцем в уряді США з-поміж американців українського походження.

На сучасному етапі жінка-керівник далеко не рідкісне явище. Сьогодні жінка стає не лише берегинею домашнього вогнища, дружиною, матір'ю, але також відповідальним керівником, директором фірм і корпорацій. Роля жінок у сучасному суспільстві постійно зростає. У всіх країнах світу неухильно збільшується кількість жінок, зайнятих в економіці, політиці, культурному й суспільному житті.

За два останні десятиліття відбулося переосмислення розуміння, що співвідношення статей (гендер) тільки тепер стало ясніше сприйматися як форма соціальної організації.

Ось чому провід Союзу Українок Америки з точки зору далекоглядного бачення розвитку української держави здійснює новий проект – Тривалий Фонд Жіночих/Гендерних студій в Українському Католицькому університеті у Львові. Щиро запрошуємо кожного з Вас взяти в цьому проекті якнайактивнішу участь. Це допоможе повному розквіту сучасної України.

Лідія Служ, редактор.

**РОЛЯ ЖІНОК
В СУСПІЛЬСТВІ
СТАЄ ВСЕ БІЛЬШ
ЗНАЧУЩОЮ, А ЇХ
МОЖЛИВОСТІ
ВСЕ БІЛЬШ
ШИРОКИМИ.**

У той час, як у США статус жінок неухильно поліпшується завдяки здобуткам у суспільних та ділових сферах (про що детальніше розповідається у статті редактора Лідії Слиз на стор. 1), становище сільських жінок залишається важким у цілому світі. Зважаючи на серйозність і невідкладність цієї проблеми, цього-річна сесія Комісії ООН зі статусу жінок (CSW), яка відбудеться в Нью-Йорку з 27 лютого по 9 березня, присвячена «розширенню прав і можливостей сільських жінок та їх ролі в боротьбі з голодом і злиднями, розвитку та вирішенню сучасних проблем людства.»

Жінки в сільській місцевості (в Україні чи будь-якій іншій державі) відіграють важливу роль, оскільки вони одночасно виконують сільськогосподарські роботи і піклуються про свої родини. Вони займаються домом і сім'єю, забезпечують догляд за членами громади, вирощують і збирають урожаї, доглядають худобу, і таким чином приносять дохід для сім'ї. Їх праця не має належного визнання в суспільстві, бо вважається «хатньою», хоча насправді є важливою частиною сільськогосподарського виробництва. Світова економічна криза та зміна клімату лише погіршили умови життя та праці жінок села. (Погляньмо, для прикладу, на надзвичайно холодну зиму у Східній Європі з кінця січня до середини лютого цього року). У Довіднику Форуму неурядових організацій / Комісії зі статусу жінок за 2012 рік вказується, що «сільські жінки є справжніми експертами з питань, що стосуються потреб їхніх сімей і громад, і вони активно працюють для забезпечення цих потреб. В цілому світі вони все частіше організовуються для пошуку рішень проблем, з якими вони зіштовхуються.» Розширення прав і можливостей жінок села можливе тільки за умови повного забезпечення їх основних прав людини. Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок, яка набрала чинності 3 вересня 1981 року, і яку вважають міжнародним біллем про права жінок, зобов'язує країни, які ратифікували цю конвенцію, гарантувати захист прав людини для сільських жінок (Україна, тоді ще Українська РСР, підписала дану конвенцію 17 липня 1980 року).

Цьогорічна сесія Комісії зі статусу жінок надасть учасникам можливість почути і розповісти про проблеми сільських жінок із різних

куточків світу, для чого будуть проведені численні панелі та круглі столи. Світова Федерація Українських Жіночих Організацій, наприклад, організовує панель «Жінки в сільській місцевості: реалії та ініціативи для розширення прав і можливостей», до якої долучиться і СУА, оскільки його голова виступатиме в якості модератора. Хочеться сподіватися, що «дискусії у колах» під час сесії Комісії зі статусу жінок стимулюватимуть обмін думками та ідеями про спільні інтереси і занепокоєння різних груп і дасть учасникам можливість знайти партнерів для розробки стратегій, які б допомогли прискорити впровадження програм розширення прав і можливостей жінок у сільській місцевості. Метою форуму є розширення можливостей сільських жінок, щоб вони могли стати рушійною силою позитивних змін.

Хоча усі дискусії на засіданні Комісії зі статусу жінок будуть про зміни, протягом багатьох років незмінною залишається одна з тем березневого числа журналу «Наше життя»: це традиційне щорічне святкування, присвячене одному з геніїв українського народу і його культури – Тарасу Шевченку. Коли Олександра Архипенка запитали, чому він створив погруддя Шевченка, він відповів: «Я зробив це, бо вважаю, що образи великих національних геніїв здатні викликати думки і почуття, які допомагають зберегти національну свідомість. Ми усі знаємо, що дух нації завжди опирається на два стовпи: один з них політичний, а другий – культурний. Вони не можуть існувати одне без одного ... разом вони складають національну єдність». Це пророче твердження Олександра Архипенка було зроблене у 1989 році – за два роки до проголошення незалежності України.

У відповідь на останні тривожні події в Харкові, Києві та в інших містах України, де деякі українські культурні установи опинилися під загрозою знищення, ми повинні нагадати українській владі, що наша культурна та історична пам'ять, як і наша національна самосвідомість, повинні бути збережені, а не поставлені під загрозу! І зважаючи на обставини ув'язнення Юлії Тимошенко, про що докладно йдеться в показах її дочки Євгенії перед Комітетом з міжнародних зв'язків Американського Сенату, ми повинні нагадати українській владі, що Україна поставила свій підпис під Конвенцією про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок, яка гарантує забезпечення прав людини **усім** жінкам!

Ми з нетерпінням чекаємо на участь СУА в форумі Неурядових організацій / Комісії зі статусу жінок та розповімо нашим читачам про їх результати у квітневому числі журналу «Наше життя».

ЛЯРИСА КУРИЛАС – переможець проєкту пам'ятника жертвам Голодомору у Вашингтоні

Завдяки старанням української громади та Посольства України в США 3 січня 2006 року американський Конгрес дозволив Кабінетові міністрів України встановити пам'ятник для вшанування жертв українського Голодомору-геноциду у Вашингтоні, ДК. Після довгих пошуків та пропозицій для пам'ятника було схвалено місце на перехресті вулиць Норд Капітоль, Массачусетс і F (Північний захід Округу Колюмбії).

Український уряд, відповідальний за будову пам'ятника, в 2008 р. оголосив конкурс на його проєкт. З п'ятиох фіналістів перемогу здобув проєкт «Поле пшениці», автором якого є архітект Ляриса Курилас з Вашингтону, донька довголітньої союзниці Ольги Курилас. Проєкт Ляриса Курилас, як громадянки США, був єдиним серед фіналістів конкурсу.

Цей надзвичайно цікавий проєкт складається з головної скульптури, виготовленої з бронзи, яка передає трагедію Голодомору зображенням рельєфу пшениці, який, за словами авторки: «змінюється від високого барельєфу з лівого краю до глибокого горельєфного заглиблення у правій стороні, що символізує перехід від достатнього урожаю до повної втрати хліба та трагедії Голодомору». Короткий текст, названий «Голодомор-Геноцид в Україні», розміщений на вигнутій поверхні скульптури, пояснить англійською мовою термін «Голодомор» і головні факти Сталінського геноциду.

Скульптура «Поле пшениці» буде високою 1,8 м і довжиною 9 м і стоятиме на гранітному бордюрі клюмби висотою приблизно півметра. Конфігурація клюмби відповідає трикутній формі земельної ділянки комплексу.

Клюмба буде засаджена вічнозеленою травою ліпїоне, що зберігає зелений колір протягом року. Близькість і висота скульптури дозволить відвідувачам торкатись руками колосків «Пшеничного поля», добре бачити бронзовий напис, що сприятиме налагодженню більш персонального контакту відвідувачів з Меморіалом.

Для додаткової візуальної ізоляції скорботного Меморіалу від вул. F вздовж клюмби буде посаджено ряд колоноподібних дерев Європейського бука висотою 8-10 метрів, вертикально і густо сплетені гілки яких вкриті листям, що мають надзвичайно характерний особливий темно-багряний колір. В листопаді, у час щорічного відзначення Голодомору, листя цих дерев набуває чудового осіннього помаранчевого кольору.

Площу Меморіалу навколо клюмби заплановано замостити плиткою, що здалека буде нагадувати мистецтво української вишивки. Діагональна сітка мощення відповідатиме урбаністичній геометрії місця і, одночасно, гострокутні елементи малюнку надаватимуть йому невловимого характеру неспокою. Площа Меморіалу на найширшому місці ділянки дає можливість для проведення тут громадських зібрань у дні відзначення Голодомору.

Архітект Ляриса Курилас є власником фірми *The Kurylas Studio*, в якій займається комерційними і житловими проєктами та інколи бере участь у архітектурних конкурсах.

*Христина Шипилява,
пресова референтка 78-го Відділу СУА.*

Shevchenko's Last Poem

Shevchenko's poetry, written upon his return from exile in 1957, is contemplative and complex, filled with biblical imagery and references to classical mythology. In this period, Shevchenko frequently turned to the Scriptures, producing his own renditions of biblical texts in which he lamented Ukraine's oppressed state and prophesied its future liberation: "Hosea, Chapter 14, Imitation" (1859), "Isaiah, Chapter 35" (1859), "Imitation of Psalm 11" (1859) and others. In his last poem, written shortly before his death, Shevchenko addresses his Muse as he contemplates stepping out of this life "into the other world," the mystery of which is conveyed through allusions to mythological rivers Lethe, Styx, and Phlegethon and mythic characters Aesculapeus, Charon, and "the spinning Fate."

Should we not then cease, my friend,
My poor dear neighbour, make an end
Of versifying useless rhymes?
Prepare our wagons for the time
When we that longest road must wend?
Into the other world, my friend,
To God, we'll hasten to our rest...
We have grown weary, utter-tired,
A little wisdom we've acquired,
It should suffice! To sleep is best,
Let us now go home to rest ...
A home of gladness, you may know!

No, let us not depart, nor go —
It is early still,
We shall yet take walks together,
Sit, and gaze our fill,
Gaze upon the world, my fortune,
See how wide it spreads,
Wide and joyful, it is both
Bright, and of great depth!
We shall yet take walks my star,
On a hill climb high,
And take our rest together.... And
Your sister-stars, meanwhile,
The ageless ones, will start to shine,
Through the heavens glide...
Let us linger then, my sister,
Thou, my holy bride,
And with lips unsullied we shall
Make our prayer to God,
And then set out quietly
On that longest road,
Over Lethe's plumbless depths,
Waters dark and swarthy,
Grant me then thy blessing, friend,
With thy holy glory.
While this and that and all such wear on,
Straight let us go, as the crow flies,
To Aesculapeus for advice,

If he can outwit old Charon
And spinning Fate... An then, as long as
The old sage would change his purpose,
We would create, reclining there,
An epic, soaring everywhere
Above the earth, hexameters
We'd twine, and up the attic stairs
Take them for mice to gnaw. Then we
Would sing prose, yet with harmony
And not haphazard.

Holy friend, Companion to my journey's end,
Before the fire has ceased to glow,
Let us to Charon, rather, go!
Over Lethe's plumbless depths,
Waters dark and swarthy,
Let us sail, let us bear
With us holy glory,
Ageless, young for evermore...
Or — friend, let it be!
I will do without the glory,
If they grant it me,
There on the banks of Phlegethon,
Or beside the Styx, in heaven,
As if by the broad Dnipro, there
In a grove, a grove primaeval,
A little house I'll build, and make
An orchard all around it growing,
And you'll fly to me in the shades,
There, like a beauty, I'll enthrone you;
Dnipro and Ukraina we
Shall recollect, gay villages
In woodlands, gravehills in the steppes,
And we shall sing right merrily.

*February 14-15, 1861
St. Petersburg*

*Translated by Vera Rich,
London, England 1961*

Слова ректора УКУ, о. д-ра Бориса Гудзяка, про нову ініціативу СУА:

"Підтримка Союзу Українок Америки є для нас дуже цінною. Я вже не раз перед союзнянками згадував, як з малого віку, найранішої юності, мої перші спомини громадянського життя є, як я був на рівні стола чи під столом, де відбувалася продаж печива Союзу Українок при якомусь літературному вечорі. Праця союзнянок, їхня щедрість, для мене завжди була джерелом натхнення... Саме цей дух, саме це свідчення української жінки для нас є високим пріоритетом.

Я переконаний, що ми вже давно виживаємо тому, що українська жінка є остоею української родини, парафії, громади, освіти і різних секторів, без яких наше суспільство було би у дуже печальному положенні.

Гендерні студії є важливі не лише, щоб досліджувати питання жінки. Ми сьогодні маємо в Україні кризу чоловіка... Криза гендерна, яка є глобальною, в Україні має свої особливо гострі аспекти, які потребують спокійного дослідження, що допроваджуватиме до цілющого дотику, до розуміння і співчуття, до супроводу і такої гармонії співпраці людей, яка є необхідна для здорового суспільства.

Ми надзвичайно раді, що СУА обрав УКУ, щоб започаткувати програму жіночих/гендерних студій, адже це є теми, які торкають найглибших питань нашого буття."

Father Borys Gudziak, Rector of the UCU, on the New UNWLA Initiative:

"The support of the Ukrainian National Women's League of America is very valuable to us. I have often mentioned to Soyuzianky that my first memories of community work are associated with this organization. At a very young age—I was just a lad, hardly able to see over a tabletop—I witnessed their work at bake sales during literary evenings. The work of these women, their generosity, was always a source of inspiration to me. It is this very spirit, this witness of the Ukrainian woman that is a high priority to us at the Ukrainian Catholic University.

I am convinced that we have survived because the Ukrainian woman is the voice of the Ukrainian family, the parish, and the community. She is the voice in education and in various other sectors. Without the Ukrainian woman, our society would be in a very sorry state.

Gender studies are important not only as research of women's issues; today in Ukraine, we find ourselves in a critical situation with men... The gender crisis, which is global, has its own serious character in Ukraine. This problem needs to be studied and researched. If we are to heal society, we must find a healthy approach that will enable understanding and compassion and will result in harmony and cooperation among people.

We are extremely happy that the UNWLA chose the Ukrainian Catholic University to be the partner and the beneficiary of its women's/gender studies program, as these themes touch upon the deepest questions of our existence."

Професор Ася Гумецька

Ася Гумецька. Вибрані праці. Нью-Йорк-Харків: Українсько-Американська Асоціація Університетських Професорів, 2011, 832 стор.

Опис власного життя, власної рідні і власної творчості може дати інший посмак від виключно суворого зібрання наукових творів. У повищому збірнику натяк на більш особистий підхід бачимо вже на обкладинці: і зі самого проекту обкладинки, як і в додатку до назви книжки “Вибрані праці”, – додано “Літературознавчі і не тільки”.

У розповіді “Життєпис” Ася Гумецька подає свою біографію на тлі, чи і поруч, життєпису своїх найближчих рідних і їхніх книжок та успіхів. Авторка родом із Харкова, під час війни її вивезли на роботу до Німеччини, й остаточно вона опинилася в Америці. Закінчила студії французької та англійської мов і літератур, потім у Гарварді осягнула докторат зі славістики. Від 1953 р. викладала російську мову і літературу, а від 1969 р. також українську мову і літературу у Мичигенському університеті; 1967 р. вона дістала титул повного професора. Поряд із викладами появилися численні публікації проф. Гумецької: 4 посібники з російської мови, 8 посібників із української мови (для трьох рівнів знання 1980, 1986, 1988, 1990, 1999 рр.). У книжці подана бібліографія праць: літературознавчі статті (коло 30 статей і 10 дописів) і мовознавчі статті і рецензії. Окремо вчислені книжки та статті (кілька десятків) англійською мовою з мовознавства і літературознавства. Вона також була редактором кількох наукових збірників і займалася редагуванням видань УВАН, організувала українознавчі конференції в Урбані.

У цьому збірнику передруковані праці поміщені у розділах загальнолітературознавчих праць, тоді окремо про Шевченка, Лесю Українку, Франка, Михайла Грушевського, мовознавчі праці, репортажі та статті “Про рідних і знайомих”. Правда, статті передруковані не зовсім точно, бо у харківському видавництві змінили правопис, і то не на сучасний (після 1996 р.), але майже на радянський правопис ще з 1960 р., наприклад, ігноруючи повернення правописові букви “г” (яка навіть є у державній таблиці транслітерації з 2010 р.) та деякі інші правописні норми. Цей підхід коректора зокрема помітний поруч передруку статті авторки “До питання правопису іншомовних слів”, де вона критикує саме неправильну транскрипцію.

Крім повищих зайнять і творів, професор Гумецька також активна у професійних наукових установах; вона була головою Української Асоціації Українських Студій (1996-99), вона довголітній член управи і заступник президента УВАН, член управи і директор Філологічної секції НТШ, також член управи асоціації українських професорів (УААУП). Раніше вона також була учителем української мови у школі українознавства в Анн Арборі і потім директором цієї ж школи (1964-71). Вона активна членка СУА, колишня голова місцевого відділу (1964-74) і довголітній член редколегії журналу “Наше Життя”. У всіх повищих виявах своєї діяльності професор Гумецька – успішний педагог і науковець із громадською відповідальністю.

Лариса З. Онишкевич.

WOMEN'S HISTORY AND GENDER STUDIES IN A CROSS-CULTURAL CONTEXT

A Conversation with Dr. Oksana Kis'

by Olesia Wallo

*Dr. Oksana Kis' is a senior research fellow at the Institute of Ethnology, the National Academy of Sciences of Ukraine, in L'viv. She is also Director of the L'viv Research Center "Woman and Society" and President of the Ukrainian Association for Research in Women's History. Her book, **Women in the Traditional Ukrainian Culture (second half of the 19th-early 20th cc.)**, was published by the Institute of Ethnology in L'viv in 2008. Over the last ten years, Dr. Kis' has received a number of prestigious academic awards, including a Fulbright Research Scholarship (2003), a Eugene and Dymel Shklar Research Fellowship (2007), and a Petro Jacyk Visiting Professorship (2010). She is currently a Fulbright Visiting Scholar at Columbia University.*

Pani Oksano, March in the United States is the month of women's history. How developed is this branch of historical research in Ukraine today?

Women's history in Ukraine is a comparatively young discipline. Despite the fact that Ukrainian women's past evoked a strong interest among Ukrainian historians and ethnographers in the second half of the 19th century and that in the early 20th century this field already made up a considerable part of Ukrainian Studies, in the Soviet era the study of women's history declined. The revitalization of this field in Ukraine occurred only in the early 1990s. We have to recognize that initially Ukrainian scholars encountered a lot of problems: post-Soviet social sciences and humanities suffered from a dire lack of theoretical approaches, with methodological chaos reigning supreme, and the scholars hardly had any access to the works by the established researchers of women's history worldwide. At that time, the studies by historians from the Ukrainian diaspora in North America became our model and gave rise to two important branches of research: the history of the Ukrainian women's movement and biographies of renowned Ukrainian women. In the meantime, Ukrainian scholars familiarized themselves with what had been done in the field of women's history abroad and gradually began to use contemporary theories and approaches in their own study of various aspects of Ukrainian women's past. Today this field includes important ethnographic and anthropological studies, women's oral history, the history of women from vari-

ous social strata (nobility, Cossacks), and a rapidly growing sub-field of women's history during socialism. Obviously, we cannot talk about the full-scale development of this field since women's history has not yet been institutionalized in Ukraine: it is absent from the list of scholarly disciplines, so students and scholars cannot specialize in it; there is not a single department of women's history in Ukrainian universities and no academic journal in this field; and even courses in women's history are a rare occurrence. Nevertheless, women's history has made advances in Ukraine in the last two decades. The fall of 2010 has seen the establishment of the Ukrainian Association for Research in Women's History (UARWH), which brought together the scholars and teachers from different Ukrainian cities whose professional interests lie in this field. Right now the UARWH is preparing a bibliographic reference guide that will list all the works by the Ukrainian scholars in Ukrainian women's history that were published between 1991 and 2011. One of the goals of the Association is to promote the publishing of high-quality research in women's history that could counterbalance the enormous amount of primitive popular publications on the subject, which have taken over store bookshelves. In many ways, Ukrainian women's history is still an uncharted territory, so we encourage the young scholars to contribute to its study and development.

In your book, *Women in the Traditional Ukrainian Culture*, you examined the everyday life of Ukrainian peasant women in

the second half of the 19th and the early 20th cc. What struck you the most in Ukrainian women's lives of this period?

The most striking thing is how truly difficult the life of Ukrainian peasant women was as late as the beginning of the 20th century. When I started my research in 1994, I (as well as most of my colleagues) had a very idealistic image of the Ukrainian Woman in mind. We imagined a happily married woman, brimming with health and wearing an elegant national costume, singing a lullaby to a rosy-cheeked baby while sitting in her neat little house in the middle of a cherry orchard... This idyllic picture, however, quickly vanished when I heard the stories of ordinary peasant *babusi* about their own childhood and about the lives of their mothers, relatives, and neighbors. From them I found out the bitter truth about the daily lives of Ukrainian women, about their endless hard work at home since a very early age, about the parents' reluctance to give their daughters an education, about the violence against girls at *vechornytsi* [village youth parties—OW] and against women in families, about the hard life of a single mother and the advantages of being a widow, about diseases and injuries in infants due to lack of supervision, about women's mortality at childbirth and after botched abortions... I was astonished at how simply and honestly these older women spoke about the most private and the most painful aspects of women's experiences. Without false shame or guilt, without embellishing or looking for sympathy, they spoke about the things which one cannot find in historical monographs, for all of this was an integral part of their lives and, in turn, it constitutes an integral part of Ukrainian history.

Recently, the UNWLA created an Endowment for the development of a Women's/Gender Studies Lectureship at the Ukrainian Catholic University in L'viv. In your opinion, why is such a project important for today's Ukraine?

This is an immensely valuable initiative, which I wholeheartedly support. Women's and gender studies in Ukraine began to develop fairly recent-

ly, and we still lack specialists as well as opportunities to gain systematized knowledge in this interdisciplinary field. Like women's history, gender studies remain without an academic "home" in Ukraine. Fortunately, thanks to university autonomy, higher education is more flexible and open to innovations. Since 2005 I have been regularly teaching a course in gender studies to students of the Humanities Faculty at UCU, and every time I see a great interest in gender issues on the part of the students, which manifests itself not only in heated in-class discussions but also in their selection of topics for research, their participation in NGOs that work towards gender equality, etc. Many of my former students eventually come back to gender issues in their own professional or scholarly work and ask for advice or reading suggestions.

It is clear to me that our youth need such knowledge.

Despite the fact that gender is a fundamental category of culture (as everything, from language to government, has a gender dimension!), young Ukrainians are deprived of the opportunity to study and critically examine this aspect of societal life. Ukrainian society, in spite of the government guarantees of equal rights and opportunities for men and women, remains quite conservative in its vision of gender roles. Gender stereotypes are everywhere; they permeate our life since early childhood when, without much thought, parents choose toys for their little ones (cars for boys and dolls for girls), thereby already ushering them into the stereotypical social roles for their gender and forming their life strategies. School textbooks, which give few examples of professionally successful women and instead feature female characters who focus exclusively on family or household tasks, instill in girls the idea that the public sphere is not a place for women. Popular culture and TV commercials advertise a glamorous, carefree lifestyle of sexually liberated girls who all look like models... Should we be surprised then that the majority of Ukrainian women consider their bodies and sexuality their greatest asset, a resource which first demands a lot of effort and financial investment but later should bring a

Gender education and the raising of gender awareness are necessary in all spheres and for all ages.

“return” in the form of financial success? It is absolutely clear to me that such views contribute to the spread of prostitution, trafficking in women, and family violence against women, who are frequently abused by their wealthy husbands who treat them like property. Gender education and the raising of gender awareness are necessary in all spheres and for all ages, but I am convinced that we should begin with teaching gender studies to students of social sciences and the humanities, many of whom will eventually become school teachers. The impact of this can be quick and noticeable because the influence of teachers on their students’ worldview and individuality is enormous! A teacher can encourage talented girls to develop their intellectual, creative, and leadership abilities, to fully realize their potential, and to learn how to value their individuality. Respectful, egalitarian relationships between the sexes and true cooperation of men and women in different spheres for the good of the entire society are impossible if this society is divided into the “stronger sex” and the “beautiful” one, when it views the woman only as a sexual toy or a housekeeper and the man as a “mammoth hunter.” To get rid of these stereotypes, we have to understand how gender hierarchies are formed and analyze how and why a culture transforms sexual difference into social inequality. Gender studies afford us precisely such a critical perspective on our cultures and societies.

You have taught women’s/gender studies in Ukraine, and this semester you are offering the students of Columbia University a course about Eastern European women in the era of post-socialist transformations. Which gender aspects are most interesting to Ukrainian and American students? Are there differences in how they understand the concept of gender itself?

There are certainly differences between the students, but it is only natural, considering the contrast in the status of gender studies in the academic sphere of the two countries. As I said before, it is a relatively new discipline for Ukraine, so to Ukrainian students, it is a somewhat exotic subject that gets taught on a regular basis only in a few universities across the country. Most recently, there has been some progress in introducing gender studies into the Ukrainian academia: at the end of 2011,

We have to analyze how and why a culture transforms sexual difference into social inequality.

several universities in Kharkiv simultaneously announced their plans to add this subject to their curricula, and in September of 2010, with the support of the United Nations Development Program, five gender studies departments were created in various cities of Ukraine. On the one hand, this is encouraging news which demonstrates that the process of this discipline’s institutionalization has begun. On the other hand, there is a possibility that a dearth of experts in this field and our lack of academic resources (first and foremost, extremely limited library holdings) might result in a kind of vulgarization of gender studies in Ukraine. Unfortunately, I frequently encounter a somewhat simplistic and careless understanding of gender issues among my peers.

To come back to the differences between Ukrainian and American students: in the spring of 2010, I had a chance to teach a course “Ukrainian Women in Post-Socialist Transformations” in the Semester Abroad Program at the Ukrainian Catholic University. My students included both women from North America and from Ukraine. The foreign students had less difficulty grasping the theoretical and methodological problems (since they already had a base of knowledge on the subject), but they frequently lacked cultural experience as well as the knowledge of history and everyday life in Ukraine. This is why in my current course at Columbia University I strive to familiarize my students, as much as possible, with the local context: they not only read scholarly work but also analyze statistical data and the results of sociological surveys, excerpts from legislation, mass media and pop culture texts, the activity of non-governmental organizations, documentaries, etc. I often have to give them a crash course on various historical phenomena—things that are well-known to Ukrainians (for instance, who are the Cossacks, what is the *Holodomor* or the *pere-stroika* period). My main objective is to show students how complex, multifaceted, and sometimes contradictory the post-socialist transformations were and to let them see women’s varied participation in these processes. It is important to me that they realize that women were not only the objects and victims of the economic crisis and political upheavals but also the agents of change, and that they managed to develop effective survival strategies and frequently found success despite all the difficulties.

Pani Oksano, what are you working on right now?

My current research project, "Invisible Agency: Representations of Gendered Historical Experiences and Social Identities in the Ukrainian Women's Personal Narratives," explores how women experienced the main events and phenomena of Ukrainian history during the 20th century. I am looking to answer questions such as: Where were the Ukrainian women in the decisive moments of Ukraine's recent history? What were they doing while the men were building socialism as workers and collective farmers, driving out the Nazi troops as Red Army soldiers, fighting against the Soviet regime as members of the national underground resistance, suffering in the Gulag as political prisoners, opposing totalitarianism as dissidents, dismantling the Soviet Union and building the independent Ukrainian state as the

activists of Rukh, and implementing a market economy as the new businessmen? Did women participate in these events on an equal footing with men? Or did they experience the most dramatic and prominent historical changes in other ways? Through women's personal memories (oral accounts of their life, written memoirs, letters, and diaries), I am trying to understand how they fit their personal histories into the big History through which they lived. If we ask ourselves what we know about women's experiences of Ukraine's recent past, we would have to acknowledge that we know almost nothing. Yet this knowledge is absolutely essential if we are to comprehend the sources and the character of gender problems in contemporary Ukrainian society.

Thank you so much for a most stimulating conversation!

Конкурс на стипендію ім. Еви Сташків

Термін надсилання аплікацій до 31 травня 2012 року

Союз Українок Америки повідомляє про конкурс на надання стипендій з Фонду ім. Еви Сташків в наступних категоріях:

- На студії української мови для абсолювентів журналістики, мовознавства, бібліотекарства, музейництва та споріднених наук, які планують використати знання української мови у професійній праці.
- На студії для досягнення докторату в ділянках українознавства або порівняльних дослідках у ділянках літератури, історії, соціології, музикології і інших тем, після того, коли університет апробує тему.
- Допомога у виданні наукової праці з ділянки українознавства, прийнятої до публікації авторитетним видавцем.

В конкурсі можуть брати участь студенти американських або канадських університетів. Претендувати на стипендії можуть тільки членки СУА, які вступили до організації щонайменше за один рік перед внесенням подання на стипендію.

Висоту стипендії вирішує комісія.

За дальшими інформаціями і аплікацією просимо звертатись на нижче подану адресу.

UNWLA (Eva Stashkiw Scholarship Fund)
203 Second Ave., New York, N.Y. 10003

*Уляна Зінич,
заступниця голови СУА.*

OUR COVER ARTIST

Kristine Izak doesn't just paint—you might say that she choreographs lines, colors, and textures to create a cohesive “dance” on canvas. Besides being a talented artist, she is a full-time dance instructor and choreographer, and her art is a reflection of her life's passion. Born of Ukrainian parents in the suburbs of Philadelphia, she was first influenced by the work of her grandmother, Maria Chyzowych Chomyn. “Surrounding me as a child were beautiful ceramics, *pysanky*, paintings, woodcarvings, and embroidered and woven fabrics,” she recollects, “and I was encouraged to draw and paint the traditional Ukrainian patterns and symbols. I was fortunate to be nurtured in a home where the arts were given much respect and importance.” Kristine spent many hours alongside her mother, Christine Chomyn Izak, as she organized and exhibited artifacts and paintings during her tenure as Curator for the Ukrainian Heritage Center at Manor Jr. College. “I learned to appreciate the skill and inspiration required to create things of such beauty. I was also fortunate to meet many Ukrainian artists who exhibited at the college gallery and to be with them when they hung their shows and discussed their work.” Sophia Lada was one of those artists, and her work made a strong impression on Kristine's mind.

Kristine never remembers being without a sketch pad and her ballet slippers. Dance and art have been ever-present in her life and are often intertwined—on one day she will be painting an abstract of a dancer blooming from the center of a rose, and on another, choreographing a dance influenced by the painting of George Seurat and “pointillism.”

After receiving her BA in Dance from DeSales University, Kristine went on to Bucks County Community College for a degree in Graphic Design and Illustration. She began Dancing Line Graphics and started work on brochures, newsletters, and t-shirts. In 1999, her gilded “Tree of Life” design was placed on the deep red cover of the UNWLA Convention book.

Kristine's painting took a back seat after college, as she tried to create a viable income through her performing, dance instruction, and computer graphics work. She was a member of both the Voloshky Ukrainian Dance Ensemble of Philadelphia and the Syzokryli Ensemble of New York while teaching ballet, jazz, modern, and lyrical dance in the suburbs of Philadelphia. It wasn't until many years later, when she was asked to paint a nursery mural for her niece, that she took out her brushes once again. Photos from that room led to more mural work, and Dancing Line Murals was created. Since then, she has painted in over a hundred homes, hospitals, and businesses, and she considers her mural work as the catalyst for her canvas painting. Kristine explains, “It still seems quite strange to me that when placed in front of a 65-foot long wall, I jump to the task, but give me a small canvas on an easel, and I ponder and hesitate. I have so many sketches waiting to come to life on canvas. I feel as if I'm at the beginning of this phase of my work, and I'm very excited.” Most of her paintings are inspired by the natural world and the movement of air and water. “I read once and so believe that, as human beings, it is our greatest fortune to bear witness to and marvel at the beauty and complexity of God's creation.”

This isn't the first time Kristine's work has been featured in *Our Life*. Her illustrations have brought to life the children's pages in many issues. She prefers working in acrylic but is experimenting now with collage and mixed media applications to her canvases.

Kristine is also the Artistic Director of the Ukrainian Dance Camps at Soyuzivka in Kerhonkson, NY. After assisting Roma Pryma Bohachevsky for many years, she is honored to continue the legacy that Pani Roma nurtured during her life. Each year, she writes an original fairy tale on Ukrainian themes for the summer program, and the young dancers at Dance Camp bring it to life. Her career choice allows her to use her creative ‘genes’ to their fullest capacity—from scenery and costume design, program covers and t-shirts, to inspiring dancers and choreographing, her hands and her feet are always moving.

You can visit Kristine's mural gallery and see more of her paintings at DancingLineMurals.com

Attention Artists

Artists interested in having their work featured on the cover of future issues of *Our Life* are invited to forward samples of their work to artwork cover coordinator Ulana Zynych for consideration. To submit artwork or to request additional information, please contact Ms. Zynych by email at uzynych@comcast.net.

Please provide a telephone number with your submission(s) or queries.

Вітаємо нових членок

ОКСАНА КРАМАР – 10-ий Відділ СУА, Філядельфія
ЗОРЯНА МАГЛЯК – 10-ий Відділ СУА, Філядельфія
ОЛЬГА КАПАЦУН – 26-ий Відділ СУА, Дітройт
ЛЮБОВ ЛАЗУРКО – 76-ий Відділ СУА, Дітройт
OLYA LEMIESZEWSKI – 95-ий Відділ СУА, Цент. Нью Йорк
НАТАЛЯ ПАВЛЕНКО – 98-ий Відділ СУА, Нью Джерзі
MYROSLAWA ZLUPKO – 101-ий Відділ СУА, Чикаго
ROSEMARY DYELL – 115-ий Відділ СУА, Віддалені Відділи
МАРІЯ БАКАЛЕЦЬ – вільна членка
ТАМАРА ДЕНИСЕНКО – вільна членка
МОТРИА MACILYNSKY – вільна членка
АНЕТА САВИЦЬКА – вільна членка

Олена Теліга

НЕПОВТОРНЕ СВЯТО

Гарячий день — і враз достигне жито
І доп'яніють обважнілі грона.
Він ще незнаний, ще непережитий
Єдиний день — мого життя корона.

І що це буде — зустріч, чин, екстаза?
Чи дотик смерти на одну хвилину?
Душа дозріє, сповниться відразу
Подвійним смаком — меду і полину.

А дивне серце — п'яне і завзяте
Відчує певність, мов нехибну шпаду.
Мій день єдиний! Неповторне свято!
Найвищий шпиль — і початок до спаду!

UNWLA ENDOWMENT FUND for
WOMEN'S/GENDER STUDIES

ТРИВАЛИЙ ФОНД СУА
ЖІНОЧИХ/ГЕНДЕРНИХ СТУДІЙ

\$2,000 – Orest & Lidia Bilous Family Foundation.
\$2,000 – 99-ий Відділ СУА.
\$1831.15 – д-р Марта Богачевська-Хом'як.
\$1000 – Micros Retail Systems (Olesnyckyj Family).
\$250 – Округа СУА Чикаго.
100 дол. – Діонізія Брочинська.
по 50 дол. – Маріян Бурачок, Марта Кебало.

З нагоди 50-го, золотого ювілею подружнього життя наших дорогих Ярослава (Сянька) та Орісі Зінич складаємо 250 дол. і засилаємо їм щиро-сердечні побажання і gratulacii. На многі літа!
Уляна і Володимир Зінич.

Замість подарунку з нагоди дня народження нашої подруги Миросі Футей, в її честь складаємо по 50 дол.

Ліда і Орест Білоус та Уляна і Іван Сось.

Our sincere thanks to our contributors. Жертводавцям щиро дякуємо!

TO CONTRIBUTE TO THIS EFFORT, PLEASE MAKE YOUR CHECK PAYABLE TO
"UNWLA" with the notation reading "UNWLA Endowment Fund at UCU"
AND MAIL DIRECTLY TO UNWLA HEADQUARTERS 203 SECOND AVE, NY, NY 10003

Sharing

NEWS & VIEWS...

Marianna Zajac, UNWLA President

While the status of women has been steadily improving in the United States with gains in both the societal and business spheres (as detailed by Editor Lida Slysh in her article on page 1), the plight of the rural woman continues around the world. This problem is so pressing that this year's meeting of the United Nations Commission on the Status of Women (CSW), which is taking place in New York from February 27th to March 9th, is dedicated to "the empowerment of rural women and their role in poverty and hunger eradication, development and current challenges."

Women in villages, whether it be in Ukraine or any other country, play critical roles by taking on farming chores while simultaneously caring for their families. They perform their household tasks, care for community members, grow and harvest crops, tend to livestock, and thus generate family income. Their work is not given its full societal value because it is considered housework when, in fact, it is also actually fundamental to agricultural production. Today's challenges in rural women's life have been intensified because of worldwide economic instability and climate change. (An applicable example is the extremely cold winter experienced during the end of January and the beginning of February in Eastern Europe.) According to the Non-Governmental Organizations/CSW Forum 2012 Handbook, "rural women are truly the experts in knowing the issues and needs of their families and communities—and they are taking action to ensure these needs are met. Across the world, they have increasingly been organizing to seek and implement solutions to the challenges they face." The empowerment of rural women can only be realized through the full attainment of their human rights. The Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW), which came into force on September 3, 1981, and has been described as an international bill of rights for women, specifically calls for the countries which ratified this convention to guarantee the protection of the human rights of rural women. (Ukraine signed the CEDAW agreement on July 17, 1980, as the Ukrainian SSR.)

This year's CSW session will give participants an opportunity to hear about and share the issues of rural women worldwide through various panel presentations. The World Federation of Ukrainian Women's Organizations, for example, will be hosting a panel entitled "Rural Women: Realities & Initiatives toward Empowerment" and the UNWLA will be participating, with its President serving as a moderator. "Conversation circles" during the CSW meeting will hopefully spur discussions among groups about mutual interests and concerns and give the participants a chance to network and to develop strategies to help ensure that their programs accelerate the empowerment of women in rural areas. It is the goal of this year's session to strive to empower rural women to become the agents of change.

While the discussions at the CSW meeting will be all about change, one of our themes for the March issue remains the same through the years: it is this month's traditional annual commemoration of one of the geniuses of the Ukrainian nation and its culture, Taras Shevchenko. When Alexander Archipenko was asked why he created the bust of Shevchenko, he replied, "I am doing this because I believe that likenesses of great national figures of genius are capable of evoking ideas and feelings which will help keep the national conscience alive. We are well aware that the spirit of a nation always rests on two pillars—one of them political, the other cultural. They cannot exist apart....together they constitute national unity." Alexander Archipenko made this prophetic statement in 1989, two years before Ukraine declared its independence.

In response to several recent disturbing events in Kharkiv, in Kyiv, and beyond, where some Ukrainian cultural institutions are threatened with elimination, we should remind the authorities in Ukraine that our cultural and historical awareness must be preserved, our national consciousness uplifted and **not** endangered! And in reaction to the current circumstances of Yulia Tymoshenko's imprisonment, as detailed in the testimony of her daughter, Eugenia Tymoshenko, in Washington, D.C., we should also remind the authorities in Ukraine that its government ratified the CEDAW agreement, guaranteeing the human rights of **all** women!

We look forward to the UNWLA's participation in the NGO/CSW forum and to updating our readers on the results of its sessions in the April issue of *Our Life*.

REVISITING COMMUNICATION SKILLS

by Ulana Zynych

Since the month of March is dedicated to women in leadership, it behooves us to look at some of the factors that affect our leadership abilities. If you are not interested in becoming a leader, don't worry: we will be discussing the type of leadership that all of us will be called upon to exercise at some point and not necessarily that which is reserved for the elite few. Each of us is a leader at one time or another, and it does not have to be a formally elected or assigned leadership position. For instance, there are leadership roles which we take on as we make our way through life, such as mother, spouse and many others. This article then is meant to be a useful reminder to many of us, and we all need reminders sometimes.

Communication skills can help us all to maintain and build interpersonal relationships and thus improve interactions with family, peers, and various groups with which we come into contact during our lives. Among some of the fundamental factors to consider when addressing communication is emotional intelligence and self-awareness. Without them, successful communication would be difficult to achieve.

Emotional Intelligence (EI), as defined by leading researchers Peter Salovey and John D. Mayer, is "the subset of social intelligence that involves the ability to monitor one's own and others' feelings and emotions, to discriminate among them and to use this information to guide one's thinking and actions." EI is considered by many to be actually as important (if not more so) as the IQ. So, can we rein in on this EI? Are we born with it? Can we work at improving it? The answer is probably "yes" to all of the above, with the latter being of greatest importance since it shows that positive growth is possible.

Certain steps and actions might help develop or improve our EI. Learning to become aware of ourselves, our responses to our environment and to others is key to maintaining sound communication. Unless we develop self-awareness, it is impossible to truly assess others' actions and respond to them in a healthy manner. We must learn to do this in order to be successful in our social world.

Once we become aware of our responses to certain situations, especially those which are stressful, we can learn to keep our emotions, and therefore our responses, in check. In this way, we

can prevent or at least minimize conflict, which usually interferes with the achievement of goals. If conflict does present itself, there are ways we can deal with it and proceed with goal attainment in a positive way.

First, we must put aside any unpleasant memories of the past, which might hold us back from working on reaching our intended goals, and focus solely on the present and on the job at hand. Just as important is the need to be respectful towards the other person or persons and their ideas. This helps to achieve a win-win situation where both parties feel positive about the negotiation at the end. All too often, we (and most of us have probably been guilty of this) see our ideas as the best and try to impose them on others. Using our EI, we must change this kind of thinking when it occurs. We can accomplish this if we possess self-awareness. Remember, it's never too late to learn it. We must also learn to compromise.

One of the most important aspects of communication is active listening. This includes paying attention not only to what is being said but also to how it is said—the inflection used, the tone of voice, and the body language. If we are attentive, we learn more from body language than we do from the spoken word. We must pay attention to everything the speaker is communicating without letting our minds wander. Often we feel that we must have a retort ready and, as a result, we shift our attention to our planned answer, frequently losing track of what is being said. We lose out because we may miss some important points of the conversation, maybe even the main point. Sometimes we interrupt the speaker, again losing some of the story and adding stress to the situation.

Assuming you are the speaker, there are certain rules to follow to show acceptance and respect of other group members. One valuable technique is to involve others by asking for their feedback. This shows your respect for them and at the same time gives you the opportunity to make sure your message is understood as you intended it. It also shows an element of self-confidence, which makes listeners want to listen to you. Very few of us enjoy listening to someone who is insecure. It's boring and may border on painful. Self-confidence comes with knowing what you are talking about and having self-respect, which, incidentally, we must possess before we can respect others.

In addition, having the right attitude which is based in reality will help with interpersonal relationships. According to Pam Wyess, a career/leadership/employee engagement consultant and coach, “a positive attitude doesn’t just happen. It’s something you have to work at all the time.” So how can we adjust our attitude and maintain a positive one? “Listen to yourself talk and listen to the voice within,” says Wyess. “You have to pursue happiness. It won’t come knock-

ing. You have to find the good things in each day, and you have to stop shooting yourself, stop berating yourself for something that didn’t work quite right.”

Let’s consider these points then and think about how we employ the outlined techniques, or not. The next time we attend a UNWLA Branch meeting or a Regional meeting, let’s observe how these skills are used or how they can be better applied.

ВИСОКА НАГОРОДА МАРІЇ ЗАРИЦЬКОЇ-ЧЕРВІЙОВСЬКОЇ

Членки 98-го Відділу СУА. В центрі сидить Марія Зарицька-Червійовська.

Кожного року Детройтський Міжнародний Інститут влаштовує зустріч, де відзначає професійних жінок етнічних груп Метрополітального Детройту. Про нагороджених професійних жінок публікують в так званій публікації Південно-Східного Мічигану під назвою «Хто є хто» (Who’s Who).

В попередніх роках відзначені українки-американки були: Йоганна Драгінда Кульчицька – засновниця танцювального гурту “Гомін України” та Анастасія Вокер – перша голова Дирекції Українського Села. Цього року це відзначення від української громади одержала Марія Зарицька-Червійовська, яку до відзначення представила Округа СУА Детройт, як активну союзанку та професійну особу. Нагородження професійних жінок відбулося 20-го жовтня на бенкеті, де Дирекція Інституту нагородила спеціальною Грамотою 16 заслу-

жених жінок із різних етнічних груп, розпочинаючи цим актом Інтернаціональний Фестиваль в місті Саутфілд, який проводився на протязі кількох днів (21-23 жовтня), де виставлялись виставки різних етнічних груп. Від нашої української громади цього року були влаштовані виставки Оленою Папіш та Ульяною Кушнір. Також в суботу, 22-го жовтня виступала на фестивалі наша танцювальна група “Гомін України”.

Виконавчий директор Інституту Войцех Зальновські перед початком вручення Грамот привітав публіку та розповів про працю та мету Міжнародного Інституту, який гуртує навколо себе етнічні групи Метрополітального Детройту, нагороджуючи між ними найпрофесійніших та найактивніших жінок, бо жінка – це та сила, на якій тримається дім, родина і, в кінцевому результаті, суспільство.

Нада Далгамауні – етнічний директор вручала Грамоти. Нагороджені жінки мали своїх представниць, які представляли окремо кожну нагороджену, – її професійне досягнення та громадську працю. Нашу нагороджену представляла Уляна Кушнір, яка розповіла дуже багато цікавого з життя Марії. При врученні Грамоти кожній особі додавались і їхні надруковані представлення з фотографією нагородженої на ньому. Після отримання Грамоти наша нагороджена розповіла, що вона вже мала нагоду бути присутньою в цьому Інституті. Українська громада влаштувала тут свої численні зустрічі, зокрема, започаткований Інженерним Товариством Баль Дебютанток, де вона в 1958-му році дебютувала, а присутня в залі, Христина Липецька виконувала сольо. Маруся також представила присутніх на бенкеті активісток нашої української громади. Це були: Ірена Петріна, Христина Липецька, Христина Козак, Віра Захарясевиц з чоловіком Зеноном, Віра Андрушків, Олена Папіж, Віра Крива, Катя Коня, Оля Соловій, Оксана Огар, Уляна Огар-Кушнір, Мирося Кизима, доня – Христина Зарицька та чоловік Олександр Червійовський.

Цікаво було послухати та прочитати (додану до Грамоти) коротку біографію нашої Марусі. Ще немовлячком, при існуючому на той час комуністичному режимі, вивезли її разом з мамою та бабусею до Казахстану. Після визволення Бритійським урядом їх перевезено до Ірану, Палестини, Південної Родезії (Зімбабве), потім до Англії і нарешті до Детройту. Тут її активність почалася від школи Непорочного Зачаття, Рідної Школи та Плас-

ту, як здібної студентки (отримала степендію на навчання в університеті) та активної особи, яка продовжує і до сьогодні активну громадську працю. Була одружена з Любомиром Зарицьким і має доню Христину, сина Андрія і двох внуків: Брендена та Ейдена. Закінчила Вейн Стейт Університет. Фармацевт за фахом. Від 1986-го року була директором двох шпитальних фармацій в Детройті. Останнє місце праці – Бовмант Трой лікарня, клінічний фармацевт. Зараз на пенсії і продовжує свою жертвну самовіддану громадську працю, як союзянка 96-го Відділу США.

Була в Комітеті Оборони Переслідуваних в Україні. За її участі в цій організації були звільнені в'язні: Леонід Плющ, Надія Світлична, Валентин Мороз, Ніна Строката, Святослав Караванський, Микола Руденко, генерал Петро Григоренко та багато інших в'язнів. Брала участь в міжнародних з'їздах в Торонто, Мексіко Сіті, де домагалися визволення жінок, і в Парижі, де домагалися свободи для Греко-Католицької церкви та національних прав населення України. Є активною в усіх діяннях української громади.

Була членом дирекції Українського Села та Детройтського Музею Архіву.

Немає напевно ні однієї ділянки в громаді, де б вона не приймала участі та не допомогла своїм знанням, своєю жертвною працею.

Марусю, прийміть найщиріші привітання від усієї нашої української громади Метрополітального Детройту! Здоров'я Вам, щастя, любові і всіх людських благ на МНОГІІ, МНОГІІ ЛІТА!

Віра Крива.

КОНКУРС ім. ПЕТРА І ЛЕСІ КОВАЛЕВИХ З УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Союз Українок Америки повідомляє про конкурс творів з української літератури.

На конкурс приймаються літературні праці, які вийшли друком у 2009-2012 роках, або рукописи. Обсяг праці – не менше 150 сторінок друку, або (в разі не опублікованої праці) – 300 сторінок машинопису.

Термін надсилання праць до 31 серпня 2012 року.

Лавреатів вибирає незалежне журі з літературознавців та письменників.

Склад журі буде поданий при оголошенні вислідів конкурсу разом із іменами лавреатів.

Твори на конкурс слід надсилати в трьох примірниках на адресу:

UNWLA (Kovaliv Fund Competition)
203 Second Ave., New York, N.Y. 10003

РІК, ПРОЖИТИЙ В УКРАЇНІ

(Доповідь, виголошена на сходах 97-го Відділу СУА в Баффало, Нью Йорк)

Перш за все, хочу подякувати за запрошення на Ваші сходи. Моя сьогоднішня промова буде про себе і про один рік, прожитий в Україні як стипендіятки Фулбрайта (Fulbright Scholar), де я працювала над темою про присутність іноземних банків в Україні та їхній вплив на споживчий ринок. Насправді це був найкращий, найколеритніший і один з найбільш насичених років мого життя, який на 180 градусів перевернув мій світогляд і напрямок мого майбутнього.

Імігрувала я з батьками і старшим братом до США в 1998 році, коли мені було 10 років. Як більшість дітей в такому віці, влитись в американське суспільство було доволі легко, але і з своїми труднощами. Як імігранти, ми вели подвійне життя – одне тут, в Баффало, а друге, дуже важливе, з близькими, родичами і друзями в Україні. Без Text messages та email я підтримувала близький контакт з бабусями, з дідусем, друзями та колишніми однокласниками через листування.

Через два роки, коли батьки відчули і побачили, як легко ми з братом розмовляли англійською мовою, і як тяжко нам давалась рідна мова, вони вирішили висилати нас на літо до бабусь і до родичів на Україну. Для мене це були незрозумілі поїздки, які неможливо описати словами. Можливо, дитячий розум не розумів, що відбувалося, але крик душі було тяжко приглушити кожного разу, коли відїжджала зі свого милого Львова. Всі ці емоції дуже часто доводилось тримати в собі, бо американські друзі не розуміли мій смуток за Батьківщиною, що таке запах села, город, дух вечірнього Львова і таке подібне.

Після high school я вирішила вибрати напрямок навчання, який рано чи пізно зближить мене з українською культурою та нацією. І ось я вирішила вивчати International Business і French в Canisius College. Цей напрямок дав мені можливість вчитися в Європі 18 місяців. За цей період я жила в Лілі, Страсбурзі, Антверпені і коротко в Лондоні. Це були програми обміну і Atlantis Scholarship, завдяки якій я отримала другий диплом по European Management. З кожною поїздкою я відчувала, що зна-

ходжу своє – була Мирослава, а не Марсі, як мене називали в Америці, і скрізь представляла себе як україно-американка. Відверто кажучи, моя душа співала, коли розуміла, що я на одному континенті з Україною.

В травні 2008 року викладачка з філософії в Canisius розказала мені про Фулбрайт і порекомендувала, щоб я подала проєкт. Програма Фулбрайт присутня в понад 150 країнах світу, але я відразу знала, що тема моя буде про Україну. На той час я працювала в HSBC Bank і коли прочитала, що HSBC плянує відкривати офіси в Києві, то зрозуміла, що моя тема буде про банківську справу в Україні. І ось почалась моя п'ятимісячна підготовка. Завдяки великій підтримці викладачів в Canisius і допомозі Софії Кен і Оксани Павлик я написала свій проєкт.

В травні 2009 р., коли я вчилася у Франції, зателефонувала мама, щоб розповісти про новини в Баффало і спокійним тоном повідомила, що мені прийшли «якісь» папери з Вашингтону. Ці самі папери повідомили мене, що я одна з 10-ти студентів, яка виграла премію Фулбрайт в Україну. Сказати, що я хвилювалась про своє перебування в Україні і про свій проєкт – цього недостатньо.

Моє дослідження почалося 1-го лютого 2010 року в Києві. Відверто кажучи, я зовсім не знала, чого чекати в Києві. Крім офісу Фулбрайт і близьких сімейних знайомих, я нікого не знала. Суть мого дослідження була присутність іноземних банків і їхній вплив на споживчий ринок або "presence of foreign owned banks and their influence on the development of a consumer market". Моя співпраця була запланована з HSBC і з УБС від НБУ. Першого тижня я дізналась, що через світову кризу банк не відкривається і університет ще на канікулах. Після таких новин я не спала два тижні!

Офіс Фулбрайта порекомендував розслабитись і ознайомитись з зимовим Києвом і дочекатись до orientation. З моїм настирливим характером і те, що останні 4 роки я провела в напруженому режимі як студентка, розслабитись було майже неможливо. Ось я ознайо-

*Це був
найкращий,
найколеритніший
і один з найбільш
насичених років
мого життя.*

милась з Києвом – була міжнародним спостерігачем на президентських виборах, де бачила, як голосують Віктор Ющенко, Леонід Кучма та Віктор Пінчук; ходила в Київську оперу, намагалась перечитати бізнесові журнали, щоб ближче ознайомитись з бізнес-світом в Україні.

Після orientation нові знайомства та ідеї привели до практики в Промінвестбанку та нового направлення мого проєкту. Згодом прийшла весна і я закохалась в Київ. Різноманітність киян, київського життя і районів та присутність іноземців приховували для мене денні уроки і я завжди знаходила себе в роздумах про Київ, Україну і про себе. Протягом 10-ти місяців моє дослідження про банки міняло напрямок разів п'ять, і з часом я дізналась, що це нормальне явище для Фулбрайтівців.

Але тепер я розумію те, що глибше було приховано для Фулбрайтівських стипендіатів – я мала можливість виступати на конференціях, спілкуватись з різними людьми, намагатись зрозуміти їх і їхні бачення. Найважливіше для мене було побачити і зрозуміти цілу Україну: Харків, Донецьк, Одесу, Київ, Львів, Вінницю, Івано-Франківськ, – це все Україна, як україномовна, так і російськомовна.

Ці 10 місяців були наповнені розчаруваннями також. В першу чергу я усвідомила, що моя західна освіта обмежує мене в Україні, що етику, яку вчать в іноземних бізнес-школах, самі іноземці порушують. Для мене це

був і є великим обманом, від якого я ще відходжу. На власні очі я спостерігала та бачила безліч історій, де бізнесмени зі всіх куточків світу відверто дозволяли собі робити те, що хотіли. Не всі, звичайно. Чомусь показують лише, як наші українці некоректно ведуть себе. А де приклади голландських, французьких, американських політиків і бізнесменів, які порушують етичні закони? Їх оберігають їхні державні консульства та амбасади. Насправді, як і «наші», так і «їхні» наміри – це заробити шалені гроші в нашому ринку, що розвивається.

Другий висновок моїх спостережень – це різноманітність і безмежна краса України. До цього часу Україна для мене – це був Львів, Київ, Підсоснів та Верба (села, в яких виростили мої батьки). Тепер я розумію, що Львів – це не Івано-Франківськ, що Донецьк – не Харків і далеко не Київ. Але це не міняє факт того, що все це Україна, яку я надалі хочу вивчати і яку я на сьогоднішній день ще палко прагну пізнати. Хочу глибше знати її історію, природу, різницю в узорах вишиванок, в гуцульських звичаях та Донецьких шахтах. Образливо те, що рідко самі українці не бачать, які скарби приховує Україна, і що тяжкі економічні та матеріальні обставини залишають Україну духовно бідною і без напрямку. На сьогоднішній день я не знаю, куди приведе мене доля, але впевнена в те, що рано чи пізно мій напрямок буде пов'язаний з Україною, бо так, як душа співає там – ніде в світі і ні в одному місті така приємна пісня не лунає.

Від редакції. Дорогі читачі! Просимо подавати свої особисті історії, пов'язані зі збереженням української ідентичності в Америці та вихованням дітей в українському дусі.

Пресовий фонд Press Fund

200 дол. – з нагоди 45-ої річниці існування 92-го Відділу СУА (26-го лютого 1967 – 2012).

Членки 92-го Відділу СУА.

200 дол. – у світлу пам'ять **бл. п. Уляни Старосольської**.

Алла і Ярослав Лешко.

100 дол. – замість квітів на могилу моєї приятельки **св. п. Наталії Москалів-Даниленко**.

Ярослава Слиж-Панчук.

По 50 дол. – замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Уляни Старосольської**.

Таня Ясінська, Оля Кобзар.

50 дол. – замість квітів на могилу **св. п. Уляни Глинської**.

78-ий Відділ СУА.

50 дол. – замість квітів на могилу **бл. п. Ореста Дацкова**, мужа членки 78-го Відділу СУА Ориси Дацків. Родині висловлюємо щире співчуття.

Членки 78-го Відділу СУА.

50 дол. – Ірина Остап'юк.

\$25.00 – in memory of **Myroslawa Capp**.

Romana K Dyhdalo.

\$20.00 – Anastasia Chomyk, Tatiana Yarymowych-Thompson.

Щедрим жертводавцям сердечно дякуємо!

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

AN APPEAL TO PEOPLE OF GOOD WILL

One student—one sponsor at a time. We appeal to people of good will to become sponsors! Won't you help? We have orphaned, disadvantaged young people who are waiting to be sponsored, especially in Ukraine. We have pupils and students from large families. We have abandoned children who are deprived of a normal life. We have children whose parents are struggling economically at this time of hardship in Ukraine. These students are determined to get a higher education and are in need of both moral and financial assistance. They need to know that there are people who understand and care.

UNWLA, Inc. Scholarship Program's recipients range from first-graders to doctoral candidates. Sponsorships to Ukraine range from \$110.00 to \$500.00 annually, depending on the grade and/or level of studies. Please contact us for a Sponsors Pledge Form at (732) 441-9530, leave a message, and one of our Committee member volunteers will return your call. Please make sure to leave your name. However, if you cannot sponsor, your donation will be greatly appreciated.

We can also be contacted by email at nazustrich@verizon.net. Please include your name and address.

*Thank you,
Maria Polanskyj, UNWLA Scholarship Program Chairwoman*

До нас пишуть з України

Ми постійно одержуємо листи від стипендіатів. Ось уривки.

Шановна Марія Полянська!

Пише до Вас стипендіатка Ірина. Я Вам і Вашій громаді найперше хочу подякувати за матеріальну допомогу, яку Ви мені надаєте, бо судячи з того, який зараз складний час, Ви все-ж-таки не забуваєте і піклуєтеся про мене... Я про Вас завжди згадую, а особливо, коли заходжу в собор на Службу Божу і дякую Богові, що на світі є ще добрі люди... Нехай Господь завжди буде з Вами.

З найкращими і найщирішими побажаннями – Іра.

* * *

Доброго дня, шановна пані Маріє!

...Щиро вдячна Вам за допомогу й за участь у моєму житті... Я проживаю у невеликому чарівному містечку Буча, що поблизу Києва. Живемо ми разом з мамою та бабусею. Мама, нажаль, не працює, але отримує пенсію. Ми підтримуємо один одного і за все дякуємо Богові. Нехай Бог воздасть Вам у сто крат за Ваше добре серце.

З пошаною, Оксана.

ВЕЛИКЕ ВАМ СПАСИБИ

Не маю слів подяки усім членкам Комісії Стипендій СУА за провадження Стипендійного бюро та полегдження справ впродовж моєї відсутності через хворобу та лікування. Зокрема дякую Вікторії Міщенко та Наді Яворів, членкам 98-го Відділу СУА, які присвятили багато свого дозвілля нашим справам. Із великою вдячністю складаю 200 дол. через 98-ий Відділ СУА на продовження стипендій в Україні.

Марія Полянська, референтка стипендій СУА.

ПОЖЕРТВИ ЗА СІЧЕНЬ 2012

1,870 дол. – Ігор Шеремета.
1,000 дол. – Маріанна Мисишин.
660 дол. – Христина Бонакорса (98), 54-ий Відділ СУА, 56-ий Відділ СУА.
550 дол. – 50-ий Відділ СУА.
400 дол. – д-р Марк Андріюк, Богдан і Христина Бейґер (97), д-р Дарія Новаківська Лисий (54).
350 дол. – Володимир Кузик (67).
330 дол. – Мирон і Славомира Біласи (90), Роман Адріян Цибрівський, Юрій і Надія Горби (101), Michael S Humnickу, д-р Александер Клос, д-р Богдан В Копинець, Александра Ісаєвич Майсон (98), Марія Одежинська (38), д-р Александер Р Стрільбицький.
220 дол. – д-р Орест Балицький, Mary Brudny (36), Уляна Дячук, Адріян Кузич, Anna R Lukashik, Володимир і Богданна Слижі (83), 78-ий Відділ СУА, 83-ий Відділ СУА.
200 дол. – Мирон Б. Кравчук (98).

120 дол. – Ігор Бемко.
110 дол. – Андрій і Андрея Данилюки, Ольга Качай, Bohdan & Carol Milan, C Quatrone.
100 дол. – Софія Коропецька, Бернард і Анна Кравчуки (98).
21 дол. – Рената Бігун (28).

В ПАМ'ЯТЬ

У пам'ять моєї матусі, довголітньої членки СУА, **бл. п. Анастасії Мисишин** та моєї хрещеної матері, **бл. п. Ярослави Оренчук** пересилаю 1,000 дол. – на продовження спонсування моїх стипендіатів.

Маріанна Мисишин,
вільна членка СУА, Спрінґфілд, МА.

Щиро дякуємо!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА,
М. Оріся Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА.

UNWLA, Inc., Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024 • Phone / Fax: 732-441-9530
Email: Mariapolanskyj@verizon.net

ФОНД ДОПОМОГИ СИРОТАМ В УКРАЇНІ

В пам'ять бл. п. інж. **Ярослава Букачевського** 100 дол. від синів Марка і Романа Букачевських.

З нагоди 100-их уродин мґр. Наталії Коваль, довголітньої членки 64-го відділу СУА 100 дол. – Клавдія Стефанюк.

З нагоди 75-их уродин Андрія Рудика: 100 дол. – Ярослав і Марта Ломаґи; 50 дол. – Олена Гірняк; 25 дол. – Євген і Стефа Сиротюки.

50 дол. – вільні членки колишнього 47-го Відділу СУА.

ФОНД ДОПОМОГИ БАБУСЯМ В УКРАЇНІ

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Миросі Цап склали членки 45-го Відділу СУА: 120 дол. – Стефа Король, 25 дол. – Дарія Конох, 10 дол. – Ірена Лончина.

Колишній 28-ий Відділ СУА Округи Нью Джерзі склав суму 1145.12 дол. на Тиврівський геріатричний будинок, Вінницька область в пам'ять членок, що відійшли у Вічність – С. Андрушків, А. Падковська Е. Онишкевич, Д. Рак, М. Павловська, А. Мокринська, З. Воробець, М. Канюка.

З вдячністю і пошаною, Ірина Рудик, референтка СО СУА.

СІЧЕНЬ 2012

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На тривалий фонд ім. Артемія Курилюка і Петра і Дарії Мегик складає 26.25 дол. – Ukrainian Art Digest.

ДАТКИ

по 1.000 дол. – Марійка і Мирон Мартюки, Вячеслав Цетенко, проф. Рената Голод і проф. Олег І. Третяк.

по 500 дол. – Віра Панчак, СУМА (Йонкерс) Федеральна Кредитова Кооператива.

по 300 дол. – Ярослав і Галина Оберишини, Ігор і Барбара Цегельські.

по 250 дол. – д-р Володимир і Анна Рак, д-р Стефан Нечай.

по 200.00 дол. – Маріянна Задояна.

112.50 дол. – Юрій Гура.

по 100 дол. – Стефанія Семущак, панство Н. Мілянчи, Уля Ільницька, д-р Юрій Солтис, Тамара Панкевич, Мирослава Мирошніченко, Анна Максимович, J.P. Morgan (match Lydia Prokor) Осип Фрищак, Александра Щур, Yaron N. Inbar & Areta Pawlynsky, Стефанія Назаркевич, Юрій Левицький, Наталія і Петро Буняк, Богдан і Марія Полянські, Юліан Охримович, Dr. Boris Shmigel.

95 дол. – д-р Александер Стрільбицький.

70 дол. – Володимир і Володимира Васічко.

по 50 дол. – Борис і Неоніла Павлюк, Ніна Ільницька, Ліда Козак, Анастасія Гірняк, Леся Понятишин-Кейді, Марія Савицька, Віра За-

путович, Зірка Кларк, Уляна Лоза, Наталія Леочко, Зеновія Кулинич, Вікторія і Маріянна Вакуловські, Романа і Максим Тібодов, Валентина Чудовська.

30 дол. – Емілія Іванів.

по 25 дол. – Марія і Микола Лиляк, Віра Баквин-Головінська, Ксеня і Богдан Коженювські, А. Н. Цегельські, Діанна Юрчук, Григорій Онуфрив, John & Christine Fiore, Марія Слободян, Осип Німилович, Богдан і Марія Полянські, Стефанія Покора, Ольга Кулинич, Владмир Величковський, Віра Кліш, Areta Arlen, Olena Shubiak, Mykola & Stefania Kis.

по 20 дол. – Ярослав Волощук, Люба Баран, Софія Лонишин, Олена Стахнів, Оксана Кулинич, Надія Гафткович.

по 15 дол. – Василь і Анна Васів, Донна Броди.

по 10 дол. – Олена Варварів, Володимир Котович, Ірена Петрі, Володимир Чепіжак, Галина Бистрицька.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

In memory of **Danuta Chmielewska**, who went to God, I am donating \$10.00 – Anonymous.

В пам'ять **бп. п. Івана Кузіва** складаю 100 дол. – Ярослава Гординська.

В пам'ять **св. п. Богдана Савчука** складаю 25 дол. – Александра Юзенів.

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа і адміністрація УМ.

Branch 54 Holds Their Annual Meeting

UNWLA Branch 54 in Wilmington, Delaware, had their Annual Meeting on Sunday, February 5, 2012, at the home of 2011 Branch President Sophia Sluzar. Among the attendees were guests Irena Buczkowski, President of the Philadelphia Regional Council, and Oksana Farion, Chair of the UNWLA National Auditing Committee. After a comprehensive summary of the past year's activities given by Sophia Sluzar and reports from other branch officers, Branch 54 elected its Officers for 2012. These are: Maria Pazuniak (President), Daria Lissy (Vice-President), Marika Hawrysczuk (Recording Secretary), Donna Dysio-Seningen (Treasurer), Sophia Sluzar and Daria Lissy (Auditors), Marika Hawrusczuk, Roza Duffy, and Vera Gregorovich (Nominating Committee), Roza Duffy and Daria Lissy (Program and Cultural Events), Orysia Tresznewsky (Press Secretary), Roza Duffy and Vera Gregorovich (Social Welfare) and Vera Gregorovich, Donna Dycio-Seningen, and Vlodia Zalusky (Hospitality). New President Maria Pazuniak concluded the meeting with thanks to the outgoing Officers and with a positive message for fruitful activities in the new year.

Orysia Tresznewsky, Branch 54 Press Secretary

Анна Завадівська

У 85-ліття Союзу Українок Америки ОКРУГА ОГАЙО

Дорогі Союзянки, шановна Громадо,
Зібралися ми разом, щоби спільно, радо
85-ліття СУА гідно відсвяткувати
І нашу історію усім пригадати.

Багато років пройшло-проминуло,
Багато дечого в житті забулось,
Але членки СУА невпинно працювали:
Про Українську Громаду завжди дбали,
В Культурному Городі пам'ятник
Лесі Українці збудували.

У всіх громадських святах участь брали,
Хрещення України велично відсвяткували!
Походом у Вашингтоні гордо марширували –
Україну, її історію та культуру захищали.

Та і про діток наших не забували:
Гарну Світличку для них заснували,
Щоб рідну мову на чужині плекати,
Своїх чудових звичаїв не забувати,
У своїй церкві Бога прославляти
І батьківську віру завжди зберігати!

Реферати на різні теми теж писали,
Вільну Україну в мріях будували;
Газети, журнали, школи підпирали,
Різні листи-протести до Вашингтону висилали.

Про освіту і мистецтво не менш дбали –
Катедри Українознавства дещо помагали.
Мистецькі виставки часто робили,
Мистців звідусіль до Клівленду просили;
Навіть гурток Книголюбів zaloжили.

А коли Україна вільною стала –
Всіх нас до праці ще більш притягала...
Сиротам та бабусям стали помагати,
Стипендії студентам в Україну уділяти.

А роки плили, плили, минали...
Багато з-поміж нас з собою забирали.
Та ми йшли твердо уперед крок-в-крок,
Бо нас єднало гасло – «Союз Українок!»

І так, 85 років нам праця йшла як слід!
Бажаємо усім ще Многих-Многих Літ!

21 листопада 2010 р., Клівленд, Огайо

The poem featured above was written by Anna Zawadiwsky in honor of the UNWLA 85th Anniversary Celebration, held on November 21, 2010, in Parma, Ohio. Anna Zawadiwsky has been a dedicated member of the UNWLA branch in Cleveland since 1967. She is a tremendous asset to our branch, an inexhaustible source of historical and cultural artifacts, periodicals, and knowledge, and someone who has been bringing the authentic life and vibrancy to our community for decades. We are proud to share her contribution with the larger UNWLA community through your magazine's readership.

Natalie Simms,
Branch 12 President

45-ті Загальні збори 12-го відділу СУА ім. Олени Пчїлки, Клівленд, Округа Огайо

Загальні збори відбулися 22 січня 2012 р., присутніх союзниць 22. Відділ нараховує 32 членки. Голова зборів Люба Дармохвал зачитала порядок нарад, який було схвалено. Після звітування членів управи і референток Ліда Вирста, член Контрольної комісії уділила призначення уступаючій управі за взірцеве виконання обов'язків. Слідувало коротке, змістовне й з гумором слово голови Округної Управи Огайо Дарії Федорів.

Після виборів нововибрана голова відділу Галя Погляд перебрала "булаву" і зразу тут же зарядила короткі ширші сходини, на яких продискутовано і намічено кілька конкретних майбутніх починів відділу.

Минулий рік був наповнений активною діяльністю: весняний ярмарок «Віднайдені Скарби» та передріздвяний базар принесли відділові фінансову підставу, а почин з нагоди 25-річчя Чорнобильської катастрофи, що від-

Зліва, сидять: Надя Дейчаківська, Стефа Оліяр, Галя Погляд, Дарія Федорів, Оля Калущка, Оксана Баслядинська. Стоять: Марійка Василина, Лярісса Музичка, Ганя Завадівська, Ліда Вирста, Єлисавета Рилова, Марія Небеш, Романа Мурман, Анна Янсіч, Оля Погляд, Пат Крутиголова, Люба Дармохвал, Владзя Краснянська, Файна Сива, Ніла Бендюк, Наталка Симс.

бувся 19-го березня 2011 р. був самотній в нашій громаді з тої нагоди. Широка реклама (в кількох місцевих газетах) притягнула чисельну громадськість, частково не-українців, бо імпреза була в англійській мові. Запрошено було письменницю і кінорежисера Ірену Забитко. Чистий дохід був призначений для коштів фільму *Life in the Dead Zone*.

Відділ надав щирі і щедру допомогу посестрам 8-го Відділу СУА у їхньому проєкті – відреставрувати занедбану статую Лесі Українки (зведену союзниками Округи Огайо 60 років тому), що міститься в українському парку т. зв. Культурному Городі міста Клівленду. Про цю дуже успішну подію було вже багато інформації в пресі.

З нагоди 20-ї річниці Незалежності України членки відділу вітали громадян перед церковними відправами, прикріплюючи кожному синьо-жовту стрічку. З тої нагоди зібрано 1,211.50 дол., які були призначені на допомогу старшим в геріатричному заведенні в Чернівцях і для підмоги сиротам і неповносправним дітям у Херсоні. Закупамі потрібних речей і висилкою пакунків совісно займалася референтка суспільної опіки Владзя Краснянська.

Це був рік 29-ї Конвенції СУА, на яку відділ вислав голову і одну делегатку. У звіті уступаючої голови Наталки Симс особливе признание надане Любі Розжі, яка очолювала комітет Різдвяного базару, де треба було наполегливо працювати, щоби був успіх. Також не уявляємо нашого відділу без хисту і знання комп'ютерного дизайну нашої членки Олі Погляд. Наші летючки у її виконанні завжди помистецьки скомпоновані.

Членки відділу сходяться двічі в році – на товариську зустріч-пікнік влітку і на Різдвяний полуденок. В минулому році наш відділ запросив на пікнік увесь 33-ий Відділ СУА до себе в гості. Наші посестри з вдячності зібрали між собою і переслали на Пресовий фонд журналу “Наше життя” 100 дол. Відділ виділив в минулому році 725 дол. для Українського Музею і утримував дві університетські стипендії в Україні.

Також в минулому році видано привітальну карточку зі зображенням ікони “Ангел-Хоронителька СУА” роботи іконописця Галі Погляд. Ці пожиточні картки (без жодного тексту всередині) можна уживати на різні okazії – пакетик (6 карток з конвертами) коштує 10 дол. При замовленні звертатися на Епошту: mudri@att.net Світлина картки на вебсторінці СУА.

Склад новообраної управи 12-го Відділу СУА: Галя Погляд – голова, Оксана Баслядинська – заступниця для справ організаційних, Стефа Оліяр – скарбник, Оля Калущка – секретар, Люба Мудрі – кореспондентський секретар. **Референтки:** Люба Дармохвал – музейна, Ніла Бендюк – стипендій, Владзя Краснянська – суспільної опіки, Люба Мудрі – зв'язків, Надя Дейчаківська – преси, Оля Погляд – мистецтва і дизайну, Наталка Симс – господарська, Романа Мурман – товариське листування. Анна Вирста, Ліда Вирста, Пет Крутиголова – члени Контрольної комісії.

На зборах прийнято дві нові членки, а саме: Марію Небеш і Ляріссу Музичку.

*Надя Дейчаківська,
пресова референтка 12-го Відділу СУА.*

«Be the Spark»: The Newest “Good Works” Mission of Branch 75

Members of UNWLA Branch 75 in Maplewood, NJ.

With spirited enthusiasm, UNWLA Branch 75 in Maplewood, NJ, embraced the challenge received from the New Jersey UNWLA Regional Council—to join in a collaborative effort and jumpstart the newest social welfare initiative of the Ukrainian Women’s League, “Assistance and Caring for the Elderly” in Ukraine. The branch initiative was spearheaded by member Ivanka Olesnycky, who shared with fellow members a poem, “Bud’ iskroyu,” translated into English as “Be the Spark.” This poem became the source of inspiration for the members—and their mantra for the project:

*“Be the spark—and light up your own life,
Be the spark, and light the path for others,
Be the spark of love and purpose,
Be the spark—and aspire to light the bonfire,
Be the spark...”*

Last fall Ivanka, together with the branch’s social welfare chair, Dr. Irene Sawchyn-Doll, presented to the members on the sad state of affairs of Ukraine’s elderly, an often neglected group among its population. The latest social welfare project of the UNWLA National Headquarters aims to provide needed assistance to selected nursing homes in various regions (*oblasts*) of Ukraine. Nursing homes are a new concept in Ukraine, but the few that are available are now overflowing and underfinanced. The current economic crisis exacerbates an already severe shortage of care-giving facilities and lack of government financial support. A lot of the elderly, especially the poor and the handicapped, many without families to care for them, have found themselves in dire straits. At best, it is a meager existence. Their cry for help was deafening.

Our members were so touched by these stories that they decided to take charge of the project initiative, joining efforts with our regional council. The first step was to contact the regional social welfare chair, Luba Huraleczko, who welcomed the offer of assistance. Regional President, Olia Lukiw (also our branch member), encouraged the women of Branch 75 to take on a leadership role in this collaborative effort. “*We live in a country of plenty,*” she exclaimed, “*and we have an obligation to lend a hand—to be the “spark of help” for the less fortunate.*”

With these encouraging words as their inspiration, our women swept into action. Firstly, our branch coordinated their efforts with the Regional Council, which had been assigned a nursing home by the UNWLA National Council Social Welfare Chair, Irene Rudyk. A correspondence began between Branch 75 and the Tyvrivskiy Regional Geriatric Facility and Nursing Home in the *oblast* of Vinnytsia. Two hundred and fifty elderly and infirm people live in this facility. Most are invalids without children and lack the financial means to obtain even the most elementary of care. The facility lacks many products that would help make life easier for the caregivers and the care recipients alike. Disability aids, elderly care products, medicine, and even the most basic of supplies, such as the disposable incontinence products, are sorely lacking. In the case of this facility, wheelchairs were the most pressing need.

By November, the fundraising drive was in full force—enthusiastically supported by every member. In a very short time, donations began pouring in. By December—just in time for Christmas—enough funds were raised to purchase

sixteen wheelchairs. Other branches were contacted and joined in donating funds. Branches 86, 131 and 65 contributed generously to this project.

The collaborative efforts extended beyond our UNWLA family, as the purchase and transportation of the wheelchairs to Ukraine was handled through the first-rate "Wheelchairs for Ukraine" program, undertaken by St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church in Newark, NJ. Their assistance was vital. Sadly, many wheelchairs are still needed for the elderly and children throughout Ukraine. Ksenia Hapij is administer-

ing the program for the church and can be contacted directly for specific wheelchair donations (Tel: (973) 371-1356).

And so, our President Roksolana Misilo is happy to report that our gift of sixteen wheelchairs has arrived in Ukraine. What a precious gift to receive for Christmas! And for us, it is a precious gift of spiritual uplifting! May this story of gift-giving serve as a "spark" to ignite a desire in others to participate in this worthwhile charitable project.

Roma Lisovich, Branch 75 Press Secretary

UNWLA Branch 98 Seeks New Members In 2012

UNWLA Branch 98 of Holmdel/Middletown, NJ, started the New Year with its annual meeting on January 11, 2012. An important part of the meeting was welcoming two new members, Ms. Natalie Pawlenko and her mother, Mrs. Helena O. Pawlenko. The agenda included a look back to 2011 with officers and committee members providing reports on their activities, starting with President Victoria Mischenko. The UNWLA New Jersey Regional Council President, Olha Lukiw, presided over this well-attended meeting.

The branch conducted regular meetings and activities during the year, but the highlight of 2011 was the XXIX UNWLA National Convention, which was held in New Jersey in May. Branch 98 was responsible for the Exhibits and showed further support with the attendance of a number of members.

Fundraising was an important activity during the year and allowed the branch to fulfill its obligations to the UNWLA Headquarters, including sponsoring students through the UNWLA Scholarship Program. The branch held an annual picnic, a Christmas party, and a gift-wrapping event at a local Barnes & Noble bookstore. The gift-wrapping event also allowed an opportunity for outreach to Ukrainian-American women in our area.

Through all of our activities, we strive to propagate Ukrainian culture and causes. In the past, our branch has held special programs featuring exhibits or film screenings at a local public library. Under consideration for 2013 is a plan to commemorate the 80th anniversary of the 1932-1933 Ukrainian Holodomor-Genocide.

Most of the members of our branch are bilingual, but meetings and minutes are conducted in English. We are unique in that we are the only English-speaking branch in New Jersey. We ap-

L-R, 1st row: Anna Krawczuk, Victoria Mischenko, Olha Lukiw; 2nd row: Irene Krawczuk, Elisabeth Barna; 3rd row: Helena O. Pawlenko, Orysia Jacus; 4th row: Nadia Jaworiw, Luba Bilowchtchuk; 5th row: Maria Ilczenko, Natalie Pawlenko.

Photo: B. Krawczuk.

peal to Ukrainian-American women or those belonging to the Ukrainian community to join us. We are a small branch with membership mostly in Monmouth and Ocean counties, but all are welcome regardless of residency.

If you would like more information about our branch, write to UNWLA Branch 98, PO Box 172, Holmdel, NJ, 07733-0172, email at nazustrich@verizon.net, or telephone (732) 441-9530. Please leave a message, and we will return your call. You can also receive more information about UNWLA, Inc., at www.unwla.org.

Branch 98 looks forward to growing in membership and continuing to support the goals of UNWLA, Inc., in 2012.

Irene Krawczuk

Загальні збори 86-го Відділу СУА в Ірвінгтоні, Округа Нью Джерзі

Загальні збори відбулися 11-го грудня 2011 р. в залі церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку.

Голова Відділу Наталка Буняк відкрила збори молитвою, ствердила правосильність зборів і прочитала порядок зборів.

Головою зборів обрано Ольгу Луків, секретарем – Оксану Бачинську-Тарасюк.

О. Бачинська-Тарасюк прочитала протокол Загальних зборів з 2009р. Присутні прийняли протокол без зауваг. Звітували по черзі референтки:

Любомира Бойко – протоколярна секретарка, Марта Боровик – фінансова секретарка, Ярослава Мулик – кореспонденційна секретарка, Дарія Леськів – стипендійна, Катруся Воловодюк – суспільної опіки, Мирося Граб – культурно-освітня, Ольга Тритяк – архівна і Надя Гаврилюк – заступниця голови відділу і рівночасно господарська референтка.

Усі звіти були докладні і висвітлили багатогранну діяльність відділу.

У жовтні 2009 р. відділ влаштував показ моди, – дохід в сумі 1.000 дол. подаровано Українському Музеєві в Нью Йорку. Вшановано життя св. п. Анни Дуцак програмою з відео і спогадами Ксені Гапій. Зорганізовано прогульку до УМ в Н.Й. на виставку “Україна і Швеція в 17-18 столітті”. У листопаді 2011 р. присвячено Вечір творчості Ліни Костенко. Під час місячних сходин читалися вірші і гуморески членок відділу і не тільки.

Голова подякувала усім за дружню співпрацю і з приємністю додала, що до відділу в минулому році прибуло дві нові членки.

Члени Контрольної комісії у складі: О. Тритяк – голова, Ліда Гайдучок, Ляриса Пенцак і Мелася Банах звітували, що всі книги переглянуто і ствердили, що усе є в найліпшому порядку. Поставили внесок уділити абсолютній уступаючій управі, який присутні одностайно прийняли.

Слідував вибір нової Управи. Голова номінаційної комісії Мирося Граб подала листу управи на 2012 рік а саме:

Голова – Наталка Буняк, заступниця – Надя Гаврилюк, протоколярний секретар – Любомира Бойко, кореспонденційний секретар – Ярослава Мулик, скарбник – Марта Боровик.

Референтки: культурно-освітня – Оксана Бауер, музейна – Слава Мулик, стипендійна – Дарія Леськів, організаційна – Оксана Стеранка, суспільної опіки – Катруся Воловодюк, архівна і пресова – Ольга Тритяк, господарські – Надя Гаврилюк, Наталка Змий, Марта Боровик. Контрольна комісія: Дарія Леськів – голова, Наталка Змий і Меланія Банах – члени.

Голова Округної Управи Ольга Луків привітала присутніх і подякувала усім членкам за поміч у підготовці ХХІХ Конвенції СУА, згадала, що одержала гарні відгуки. Подякувала Ярославі Мулик за те, що заступала її під час недуги, а саме, що звітувала під час засідання Головної Управи у жовтні 2011 р. про переведення ХХІХ-ої Конвенції та передала чек – дохід з конвенції на суму 26.000 дол. Також заступила голову під час засідання Округної Управи та під час Фестивалю Українського Культурного Центру у Випані.

О. Луків розповіла про нову акцію СУА – допомогу старшим в Україні та подякувала усім за дружню співпрацю.

Нововибрана голова Наталка Буняк подякувала за довір'я та за співпрацю в минулому. Плянє у біжучому році переводити розвагові вечори, включатися у допомогу потребуючим в Україні, також нав'язати зв'язки з американськими жіночими організаціями.

Під час різного О. Тритяк передала признання голові Округної Управи О. Луків за великий вклад праці з посвятою і успішне переведення ХХІХ-ої Конвенції СУА.

Ухвалено зложити з каси відділу 1.000 дол. на Український Музей і 1.000 дол. на журнал СУА “Наше життя”.

Голова відділу Н. Буняк запропонувала дохід з одного продажу печива передати Українському Музею в Нью Йорку.

На цьому голова 86-го Відділу СУА Н. Буняк закрила Загальні збори.

*Ольга Тритяк,
пресова референтка 86-го Відділу СУА.*

ВЕБСАЙТ СУА

Союз Українок Америки має вебсайт, на якому Ви можете подати оголошення про збори, повідомити про події Вашого Відділу чи Округи, ознайомити інших із своїми програмами.

Адреса вебсайту СУА: www.unwla.org. Прошу подавати інформацію українською і англійською мовами і висилати їх або на e-mail адресу: cuawebmaster@UNWLA.org, або: Zoriana Haftkowszc, 761 W. Foothill Rd. Bridgewater, NJ 08807. Тел. 908-231-9158. Чим більше світ про нас знатиме, тим краще.

Пом'янули Почесну Членку СУА

Непомітно, але дуже швидко спливає час... Незчулися, як минув рік відтоді, як відійшла у вічність Почесна членка СУА бл. п. Ірина Кашубинська. Належала вона до 33-го Відділу СУА ім. Лесі Українки в Клівленді, Огайо. Була активною у всіх ділянках життя української громади.

Ще в жовтні управа 33-го Відділу зановила на 20 листопада (річницю смерті Ірини Кашубинської) Службу Божу в соборі св. Йосафата в Пармі та запропонувала за скромною трапезою спільно згадати Покійну. Пропозицію підтримала Окружна управа та членки 12-го Відділу СУА.

Після Служби Божої зібрались всі у домівці СУА. Між іншим, домівка СУА – це також втілення ідеї Ірини Кашубинської. Програму вела Оксана Шараневич, заступниця голови 33-го Відділу СУА.

Про життєвий шлях Ірини Кашубинської розповіла голова 33-го Відділу Ольга Дем'янчук. За сторінками біографії Покійної можна написати історію українського жіночого руху. Ще до 1939 р. вже була провідницею жіночої секції «Сокола» на Сокальщині, в час воєнної хуртовини Другої світової війни продовжила діяльність в Об'єднанні Українських Жінок Регенсбургу в Німеччині, а у 1949 р. стала членкою Союзу Українок Америки в Нью-Йорку, з 1959 р. продовжила працю на союзнянській ниві вже у Клівленді. Та де б вона не була, Ірина залишала помітний слід у всіх ділянках національного та культурного життя

української громади. Була головою Окружної управи Огайо, членом комітету будови собору св. Йосафата, належала до Товариства українських інженерів та сестрицтва при соборі св. Йосафата. Вона постійно підтримувала Український Музей в Нью-Йорку і передала йому велику збірку сорочок з рідного села Угринова та рушників з різних областей України. Перелік цей можна набагато продовжити...

Вже хвору і немічну Ірину дуже часто відвідувала Оксана Шараневич, яка й розповіла присутнім окремі епізоди зі спогадів Кашубинської. Про куховарську книжку, видану 12-м Відділом СУА, яка містить багато переписів традиційних українських страв та обрядового печива зі збірки Ірини Кашубинської, розповіла голова Окружної управи Огайо Дарія Федорів. Своїми спогадами про Покійну поділились союзнянки Ірена Дубас та Євгенія Бенко.

Розмова продовжувалась і за поминальною перекускою, яку підготували членки 33-го та 12-го Відділів СУА. На зустрічі були присутні не тільки союзнянки. Покійну знали і поважали в громаді, тому всі спогади були сповнені великої поваги та визнання її внеску не тільки в життя нашої жіночої організації, але й всієї української громади Клівленду.

За теплу пам'ять про свою тету та дружню атмосферу під час зустрічі подякував всім єдиний родич Ірини Кашубинської – Роман Цегельський, який був присутній на цьому поминальному заході.

*Ніна Сікора,
пресова референтка Округи Огайо.*

Вшанування Світлої Пам'яті Уляни Старосольської

Членки 64-го Відділу СУА вшанували 40-ий день відходу до Вічності довголітньої своєї членки Уляни Старосольської, Почесної членки СУА.

В цей день, 13-го січня 2012 р. була відправлена Служба Божа і Панахида в церкві св. Юра в Нью-Йорку, а відтак у приміщенні Товариства «Самопоміч» відбулася традиційна поминальна тризна.

Ярослава Геруляк, родичка покійної і голова 64-го Відділу СУА привітала всіх присутніх і запросила до спільної молитви за Покійну. Відтак Ляриса Зелик розповіла, що за

давньою народною традицією на поминальному столі обов'язково повинна бути помана та коливо і пояснила значення цих атрибутів.

ПОМАНА – обрядовий похоронний хліб округлої форми, багато прикрашений, з

пишкою з тіста посередині. Пекли його три рази: перший раз на похорон, і помана стояла на столі до Дев'ятих, бо вірили, що душа покійного перебуває в хаті дев'ять днів. Другий раз пекли поману на Сороковини – вірили, що душа покійника кружляє навколо хати ще сорок днів. І третій раз пекли поману у першу річницю смерті, коли душа покидає Землю.

КОЛИВО – пшениця, розведена медом, яка є обов'язковою стравою на поминках. Усі присутні одною ложкою по черзі беруть коливо три рази (звідси, можливо, і походить назва ТРИЗНА), відмовляючи молитву і в такий спосіб відпускають душу покійника до Бога.

Вважалося, що під час року ще три рази душі померших приходять до своїх рідних: на Різдво, на Великдень і на свято Пресвятої Трійці (Зелені Свята). Під час поминок присутні, скуштувавши колива, молилися і примовляли (вірили, що душі їдять разом з живими): «Їжте, споживайте і нас дожидайте. Їжте, пийте, споживайте і нас грішних спомінайте. Вам Царства Божого діждати, а нам до вас не поспішати». Після поминок поману дарували найближчій приятельці приблизно віку покійниці.

З любов'ю ділилися присутні за столом своїми спогадами про пані Лясю, як називали Покійну друзі. Автор цих рядків пригадала, як, ставши членкою 64-го Відділу США, на кожних сходинах відчувала, що Уляна Старосольська була душею цього відділу. Будучи культурно-освітньою референткою, пані Ляся кожного разу проводила культурну програму, яка була і пізнавальною і розважальною водночас. Вона володіла сильним духом волі, була аристократом духу, яким запальовала всіх навколо себе. Та сила духу напевно допомогла Їй прожити майже сто літ (бракувало чотири місяці).

Наталка Соневицька висловила думку, що хоча Покійна прожила важке життя, та за всіх обставин завжди залишалася ЛЮДИНОЮ з великої літери, при тому володіла тонким почуттям гумору. “Вона любила життя і гумор”, – підсумувала пані Наталка. Присутні послушали у її виконанні два вірші Мирослави Мирошниченко: «Спомин дитинства», присвячений У. Старосольській, яку авторка знала ще з дитинства, і «Кетскільські гори», в яких пані Ляся любила перебувати під час літніх вакацій, бо нагадували їй “схили мого Карпатського хребта”.

Братанок Покійної Володимир Старосольський пригадав, як багато бажаючих пробували зробити переклад на англійську мову книжки Уляни Старосольської «Розкажу вам

про Казахстан», та всі спроби були марними. Ні один з них не міг передати того життєдайного духу, яким пройнята ця книга. Професор Шевельов високо оцінив її і відзначив, що ця книга є найдобріша, найбеззлобніша серед книг, написаних про советську каторгу таборів ГУЛАГу. Книга все-таки знайшла свого перекладача. Пан Володимир вважає, що переклад Марійки Улянович є дуже вдалим і відображає правдиву людську гідність, з якою написана ця книга.

Презентація англійського перекладу книги «Розкажу вам про Казахстан», назва якої *Women in Exile* відбудеться в Українському Музеї в Нью Йорку в листопаді цього року, на яку запрошуємо всіх бажаючих.

Ярослава Рубель пригадала епізод з книги «Велика гра» Юрія Старосольського, брата пані Лясі, в якому йдеться про те, як під час вивозу до Казахстану Уляни Старосольської разом з мамою, Дарією Шухевич-Старосольською і молодшим братом Ігорем в товарному поїзді в жахливих умовах молода Ляся підтримувала всіх на душі, допомагала хворим і немічним пережити цю важку подорож, адже була пластункою і знала, що людям треба помагати.

Наталка Дума розказала, що їй довелося працювати з пані Лясею від перших днів, коли канцелярію Союзу Українок Америки було перенесено з Філядельфії до Нью Йорку. В той час пані Дума працювала адміністратором, а пані Старосольська – першим редактором журналу «Наше життя» в Нью Йорку. Робоча атмосфера у присутності пані Лясі була дуже приємною, вона завжди була гостинною і давала добрі поради. Коли вона відійшла з цієї посади, ніхто вже не міг її заступити, і в канцелярії США її дуже бракувало.

До цього В. Старосольський додав, що Тета Ляся могла мати дуже добру роботу в місті, але вона зрезигнувала, бо хотіла працювати там, де їй більше відповідало – між своїми людьми і для своїх людей.

Лаврентія Туркевич заспівала при супроводі бандури щедрівку «Жала Улянка шовкову траву», присвятивши її світлій пам'яті своєї Тети.

Ще багато добрих, теплих спогадів про Уляну Старосольську було висловлено союзниками нашого відділу в той день. Напевно, душа її раділа, бо все відбувалося згідно давніх українських традицій, які свого часу описав дідусь Покійної, визначний етнограф Володимир Шухевич у п'ятитомному виданні «Гуцульщина».

Лідія Слж,
пресова референтка 64-го Відділу США.

ХРОНІКА РІЗДВЯНИХ СВЯТКУВАНЬ

ОКРУЖНА УПРАВА СУА НЬЮ ЙОРКУ провела щорічне свято “Засвічення Різдвяної ялинки”, про яке повідомила редакцію журналу «Наше життя» голова Округної Управи Галина Романишин. Ця традиція в окрузі існує понад 30 років. Першу ялинку було засвічено в пам'ять жінок-політв'язнів. Ця славна традиція нагадує наш рідний край, чарівну Різдвяну ніч, передзвін дзвіночків, з якими колядники ходять від хати до хати, сповіщаючи всім, що «Бог Предвічний народився...»

Зліва, сидять: Наталія Дума, Надія Савчук, Галина Романишин – голова Округної Управи Нью Йорку, Оксана Лопатинська. Стоять: Марійка Андрійович, Мар'яна Лівша, Людмила Грабовська – голова 125-го Відділу СУА, Стефанія Старовецька, Люба Витвицька, Мальвіна Вітенко, Алла Куцевич, Надія Шмігель, Марія Шуст – директор Українського Музею, Ірина Рудик, Лідія Слиз, Лідія Семенюк.

Цьогорічну святкову програму підготували і вели союзанки 125-го Відділу СУА (голова Людмила Грабовська). З привітаннями виступили: Маріяна Заяць – голова СУА, Надія Шмігель – головний представник СФУЖО до ООН, Марія Шуст – директор Українського Музею в Нью Йорку, Лідія Слиз – редактор журналу «Наше життя». Теплий, родинний, доброзичливий настрій цього вечора запам'ятається надовго.

* * *

62-ий Відділ СУА, Глен Спей, Округа Центральний Нью Йорк під час традиційної Просфори в церкві св. Володимира підготував Різдвяну програму. Була зіграна сценка з сучасного життя українського села: батьки поїхали у світ на заробітки, залишивши дітей з дідусем і бабусею. Після Святої Вечері родина за столом колядує... Телефонний дзвінок з-за кордону, – це мама і тато вітають з Різдвам Христовим своїх батьків і діточок... До хати заходять колядники з музикантами, віншують господарям щасливих свят і всі разом колядують.

З вдячністю громада дякувала Ларисі Козак, членці 62-го Відділу СУА, яка склала і вела святкову програму, священникові о. Ярославу Костику, який також брав участь у дійстві, головним виконавцям Святославі Гой-Стром і Святославу Левицькому, дітям Ганусі Петрівській та Аді Шабловській. Були задоволені і господарі і гості.

Коляда в Глен Спей, Нью Йорк.

65-ий Відділ США, Нью Бронсвік, Округа Нью Джерсі (голова Наталія Головінська) вже дев'ятий рік бере участь у Фестивалі Ялинок, який влаштовує Музей Американської Мадярської Фундації в Нью Бронсвіку вже 23 роки. Крім України, у фестивалі були репрезентовані ялинки Америки, Білорусі, Данії, Мадярщини, Італії, Японії, Південної Америки, Латвії, Литви і Швеції.

Союзянки Ірена і Світлана Старожитник доклали всіх зусиль, щоб українська ялинка віддзеркалювала наше народне мистецтво – вишивки, ручні прикраси. Під ялинкою були ляльки в народних строях (дівчина і козак). Під час відкриття фестивалю Марія Попель і Ярослав Пашков виконали три колядки при акомпаніменті бандур.

“Це була ще одна нагода для популяризації українського мистецтва, традицій та історії”, – підсумувала автор допису Оксана Кузишин.

Ялинка 65-го Відділу США на Фестивалі Ялинок.

* * *

83-ий Відділ США в Нью Йорку влаштував традиційний Щедрий Вечір. «Христос Хрещатється!» – звернулася голова відділу Наталія Дума до союзянок та гостей. У відповідь пролунало: «В річці Йордані!» Після спільної молитви о. Юрій Базилевський покропив свяченою водою зібрання і столи з традиційними стравами. Імпрезова референтка Надя Савчук вміло і весело вела програму, яка складалася зі спогадів про Йорданські свята в Україні, які чергувалися віншуваннями, жартівливими віршами, колядками і щедрівками у виконанні союзянок та гостей-хористів хору «Думка».

Активну участь в організації і проведенні свята брали: Нуся Саф'ян, Оксана Лопатинська, Лідія Закревська, Слава Лучечко, Зоряна Плекан, Ірина Куровицька, Люба Шатанська. Цікавий допис надіслала до редакції пресова референтка відділу Галя Грицик.

Весело й цікаво пройшла зустріч дітей **Світлички 83-го Відділу США в Нью Йорку** зі святом Миколаєм, якому діти показали, які вони чемні і талановиті, – співали пісеньки, читали віршики. За це св. Миколай щедро обдарував їх подарунками. (Див. стор. 31, [фото 1](#))

Повідомила про це свято Галя Грицик, пресова референтка 83-го Відділу США.

* * *

120-ий Відділ США, Рочестер, Округа Північний Нью Йорк вже 20 років опікується Світличкою. На зустріч зі Святим Миколаєм прийшли не лише діти, але й батьки, дідусі, бабусі, гості. Особливу подяку за успішне проведення цієї небуденної імпрези автор допису Стефанія Павлович-Вовкович складає молодим професійним вчителькам Никол Рідель і Лярисі Чолач, які допомагають батькам виховувати дітей в українському дусі. Щира подяка виховній референтці відділу Марійці Рідель та колишній виховній референтці Дарії Ганущак. Батькам подяка за смачну перекуску. (Див. стор. 31, [фото 2](#))

* * *

130-ий Відділ США, Округа Огайо опікується Світличкою. Вчительки Наталя Боднар, Ніна Кулик та Беата Федорюк гарно підготували День Святого Миколая, який надовго запам'ятають і діти, і батьки. Про це свято повідомила редакцію Дарія Федорів, голова Окружної Управи Огайо. (Див. стор. 31, [фото 3](#))

Фото1

Зліва, 1-ий ряд: Павло-Ярема Питель, Софія Хассел, Тимофій Марчук, Анна Рекеда, Іван Козак, Мелася Боднар, Джейдон Люїс Сантана, Ніна Геврик, Віктор Гречинський, Світозар Мокрицький, Іван Бовлі, Марко Андрейчук. Відсутні: Теса Слїж і Лука Глум. Другий ряд: Мотря Мілянч – скарбничка, ангел Аня Климкович, ангел Інка Боднар, св. о. Миколай, ангел Вікторія Горбаль, концертмайстер д-р Марта Мачай, виховна референтка Дарія Генза, вчителька Дарія Дроздовська, мама Христя Фріленд-Бовлі. Світлив Василь Гречинський.

Фото2

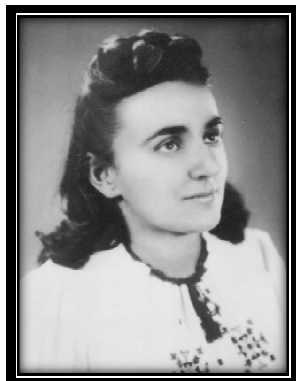
1-ий ряд (зліва): Данило Івасів, Юля Гант, Максим Мілер, Ева Дамарник, Маркіян Крожер, Генрі Кофман. 2-ий ряд: Наталя Крожер, Оксана Тупицька, Ростик Смитанюк, Никол Левчук. 3-ій ряд: Ляриса Чолач і Никол Рідель-Слейт – вчительки Світлички.

Фото3

Діти Світлички 130-го Відділу СУА Округи Огайо перед ялинкою в День св. Миколая.

Марія Мотиль

Відійшла у засвіти 9-го липня 2011 р. Марія Мотиль, і ми з любов'ю згадуємо цю благородну, скромну і працьовиту, щирої душі людину з нелегкою долею, її посвяту дітям і родині, жертвність для української громади.

Марія Вікторія Мотиль (з дому Бойчук) народилася 22-го грудня 1914 р. в містечку Фолл Ривер в штаті Массачусетс, була найстаршою з трьох дітей. Її батьки приїхали до США з Галичини перед Першою світовою війною. Після передчасної смерті матері батько повернувся в Перемишляни, де одружився з вдовою. Згодом сім'я вже складалася з 9-ти дітей.

Завдяки допомозі Блаженного о. Омеляна Ковча Марія закінчила гімназію, володіла чудовим сопрано і часто виступала на концертах, а також давала приватні лекції.

У 1930 р. брат Михайло повернувся до Америки. Марія теж мала намір виїхати в США в жовтні 1939 р., але перешкодила більшовицька окупація Галичини. Переживши страхіття війни в Перемишлянах, Марія з сестрою втекли перед більшовиками до Східної Словаччини, де проживали до 1948 р. В цьому році вона, як громадянка США, повернулася до Нью Йорку. Тут одружилася з Олексою Мотилем, уродженцем села Тадані. Дітей Марію Роксолянну та Олександра Івана батьки ростили і виховували з безмежною любов'ю і самовідданістю. Завдяки їх постійній підтримці донька Марія отримала докторат з мікробіології, а син Олесь – докторат із політології. Нині вони є шанованими в українській громаді і гідно виконують заповіді батьків.

Марія любила СУА і була активною членкою 1-го Відділу в Нью Йорку понад 50 років. Неодноразово була секретаркою, пресовою референткою відділу. Часто дописувала до «Свободи», журналу «Наше життя» та інших видань. Її статті були змістовними і актуальними. А ще св. п. Марія славилася своєю жертвністю.

Відійшовши у вічність, Марія Мотиль залишила дочку Марію з чоловіком Джозефом Ларая, сина Олеся, внучку Катю та родину в США, Україні, Словаччині, Польщі.

Висловлюємо щире співчуття родині. Нехай буде легкою Їй прихильна американська земля, а світла пам'ять про Неї збережеться в серцях рідних та посестер-союзнок.

*Ольга Кузишин,
пресова референтка.*

Мирослава Цап

*Працальне слово
(скорочено)
Стефи Король, голови
45-го Відділу СУА*

З волі Всевишнього відійшла у вічність бл. п. Мирослава Цап. Народилася 1-го березня 1921 р. в родині Духничів в Самборі, Україна. Тут же закінчила гімназію. В 1942 – 1944 роках була зв'язковою УПА. Відтак змушена була покинути Україну, помандрувати на Захід. Студіювала в Мюнхені, де одержала диплом фармацевта.

У 1949 році одружилася з Михайлом Цапом і молоде подружжя виїхало до США, Детройт. Тут виховали двох синів – Андрія і Петра. Родина включилася в життя української громади. Батьки дали дітям патріотичне національне виховання та високу професійну освіту.

Мирося вступила до 45-го Відділу СУА ім. Катрусі Зарицької. Від заснування відділу виконувала обов'язки голови, заступниці голови, секретаря, голови Контрольної комісії, а головне – довгі роки (від 1972 до 2006) з великою любов'ю і жертвністю сповняла функцію референтки суспільної опіки.

Ми, членки 45-го Відділу СУА приносимо Тобі, Миросю, нашу пошану, любов і в'язанку щирих молитов, котрі засилаємо перед престіл Всевишнього і просимо Божих ласк і витривалости для Твоєї родини. Вічна Тобі пам'ять!

HOW HEART ATTACKS ARE TREATED AT THE HOSPITAL

by Ihor Magun, MD, FACP

If you are experiencing symptoms that may indicate a true heart attack, the emergency room is where you will arrive and be evaluated. Knowing what will be done and recommended may alleviate some of the anxiety and prepare you for what to ask or to expect.

If you are truly having a heart attack, time is paramount. With each passing minute, cardiac tissue deteriorates and begins to die, quite literally. The goal is to restore blood flow to the affected area as soon as possible.

After obtaining vital signs such as blood pressure, pulse, and temperature, you will have blood drawn, an intravenous drip will be started, oxygen will be administered, you will be placed on a cardiac monitor to observe your cardiac tracings, and you will have an electrocardiogram. The electrocardiogram is a critical component in the evaluation and frequently determines the treatment algorithm chosen. However, in up to fifty percent of the cases, it turns out to be non-diagnostic, and other things such as blood tests are needed to guide further treatment.

Blood tests can determine if there has been “death” of heart muscle. These tests are taken repeatedly at various specific times. The quantity of heart muscle in the blood test can give an indication of the extent of suspected injury. It is possible for the first test obtained to be completely normal and for subsequent tests to come out positive. This is why several blood tests are necessary to obtain accurate information for proper management.

In the event that the electrocardiogram shows one of two scenarios, very specific treatment recommendations are followed. (The cardiogram can show a significant number of scenarios, but the following are the most common.)

There are two major electrocardiographic presentations: ST-segment elevation and non-ST-segment elevation. Management of either presentation is dictated very explicitly, with a precise protocol followed. A crucial factor in any situation is the amount of time a patient has been having chest pain. It really helps if the pain hasn't lasted for more than three hours.

If you present with an ST-elevation at a hospital without more invasive interventional capabilities and you cannot be transferred to a hospital that can perform these interventions within 90 minutes, the first medical contact should include treatment with a clot-busting therapy within 30 minutes of hospital presentation, unless there is a specific contraindication. Medications are also initiated and include aspirin, blood thinners, beta blockers, nitroglycerin, and clopidogrel (Plavix).

For non-ST-segment elevations, anticoagulants are used in conjunction with the above medications. Risk stratification determines the next step, such as angiograms and other interventions.

Most individuals do not require open heart surgery at the time of an actual heart attack. In fact, if necessary in some individuals, it is done at a later time, and a combination of medications is used to bridge the gap.

The most frequent interventions performed include coronary angioplasty and use of stents—tubes that are inserted in the walls of the blood vessels to keep them patent. The stents are passed via a blood vessel in the groin. This procedure is simple and routinely performed.

If you have had a heart attack, you will be leaving the hospital with a list of new medications. You will probably feel tired and worried. These feelings are quite normal and will go away. Most individuals will start a cardiac rehabilitation program, which will provide you not only with the proper reconditioning of your heart but also with advice on lifestyle changes as well as interactions with other patients who have gone through the same experience.

I hope this information will help prepare you for what happens in the hospital. This brief overview is by no means complete: there are many individual variations and complicated presentations. However, having a general understanding of the procedures and tests outlined above can make you a less anxious and a better informed patient.

ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ ГАНУСІ

Гануся прокинулася у чудовому настрої, адже саме сьогодні у неї День народження. Їй виповнюється шість років. Дівчинка

швидко встала, застелила ліжко, вмилася, причепурилася і спустилася сходами на перший поверх. Мама Ганусі вже поралась на кухні, готуючи різні страви до святкового столу.

«Добрий ранок, матусе», - привіталась дівчинка.

«Добрий ранок, моя люба імениннице,- відповіла мама, пригортаючи до себе Ганусю. - Вітаю тебе з Днем народження! Рости здоровою і щасливою! Ввечері, коли тато прийде з роботи, ти отримаєш подарунок».

«А що за подарунок?» - зацікавилась Гануся.

«Це сюрприз», - відповіла мама, загадково всміхаючись.

Удень Гануся допомагала мамі готуватися до свята, а ввечері почали збиратися гості. Першими прийшли бабуся з дідусем і подарували красиву ляльку.

Потім завітали тітка та дядько, які подарували чудовий велосипед. Гануся була у захваті, адже вона давно мріяла мати свій

велосипед. Згодом прийшли друзі Ганусі, які принесли багато різних подарунків. Оля подарувала цікаву книгу про тварин, Сашко привітав Ганусю гарним букетом квітів та іграшковим левом, а Михась подарував набір для малювання.

День народження проходив дуже весело і цікаво. Гості жартували, сміялися, танцювали і співали. Згодом тато з мамою винесли великий торт із запаленими свічками. Усі гості заплескали в долоні, а Гануся загадала бажання і задула палаючі свічки.

«А зараз, донечко, - сказав тато, - сходи до своєї кімнати, там ти знайдеш наш з мамою подарунок».

Гануся побігла до своєї кімнати, відкрила двері, ввімкнула світло і радісно скрикнула. На її ліжку стояв великий кошик, у якому, згорнувшись у клубочок, спало

пухнасте сіре кошеня.

«Сюрприз!» - весело вигукнули батьки та гості, які щойно з'явилися у кімнаті.

Гануся радісно кинулась до батьків: «Дякую вам, дякую!»

Я сьогодні найщасливіша!».

Святкування Ганусиною Дня народження закінчилося, але у дівчинки залишились приємні спогади, подарунки та маленьке кошеня, якого зовуть Сюрпризом.

Story written by Tatyana Gritzuk. Illustration (below) Kindergarten Fundamentals p. 194, Rainbow Bridge Publishing Greensboro, NC, 2009. Pages prepared by C. R. Shwed, UNWLA Br.88.

Вказівка: Розмалюй за поданими числами на:

5 - зелено/green

6 - бронзово/brown

7 - синьо/blue

8 - рожево/pink

9 - жовто/yellow

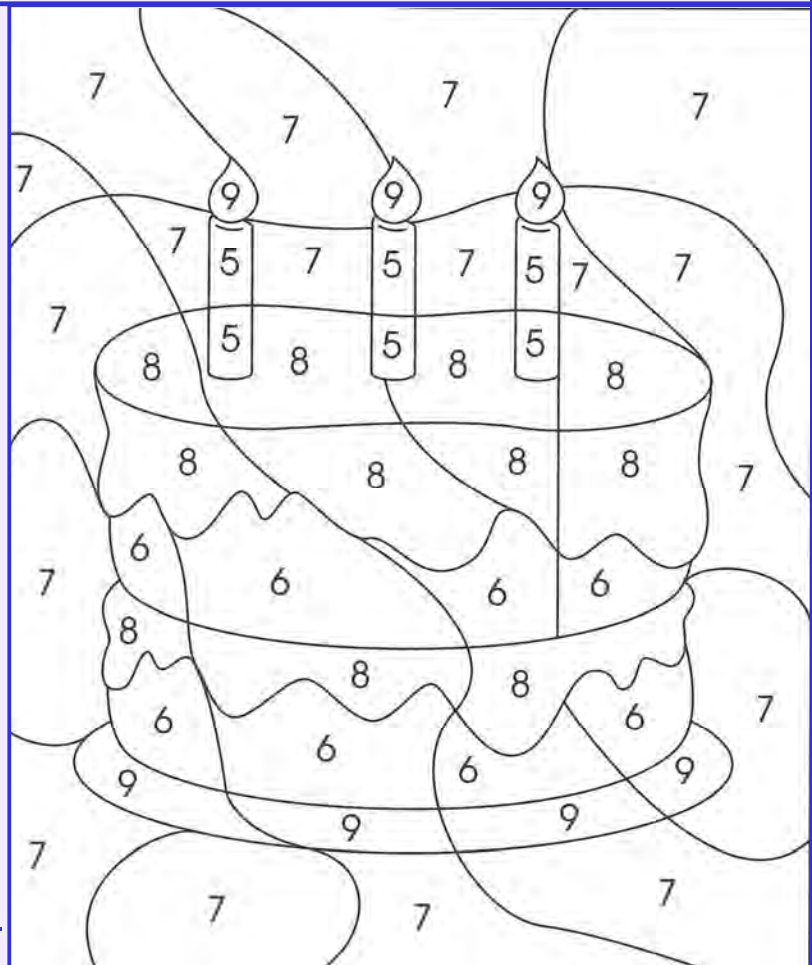
Що ти розмалював/ала?

___ і свічки

скільки свічок бачиш? _____

а скільки свічок мала Гануся на своєму торті? _____

то, скільки треба додати свічок до цього рисунка? _____

Банк слів:

букет квітів - a bunch of flowers

велосипед, ровер - a bicycle

вітати - to congratulate

Вітаю тебе - I congratulate you on...

гості - guests

день народження - birthday

кошеня, котеня, киця - kitten

подарунок - a present

несподіванка, сюрприз - surprise

торт - layered cake, torte

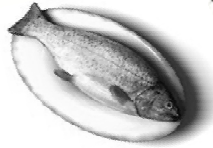
цікавий (а, е) - interesting

FLOUNDER FILLETS

Halyna O. Keller
Branch #88

2 lbs. fresh flounder fillets
3 T. sliced green onion
2 T. butter or margarine
2 T. snipped parsley
1/4 tsp. salt
Shrimp sauce or Bechamel sauce

Lemon wedges (opt.)
2 c. sliced fresh mushrooms
1 clove garlic, minced
1/2 lb. shrimp (fresh or frozen)
1 T. lemon juice
1/8 tsp. pepper
Parsley sprigs (opt.)

Cook mushrooms, green onion and garlic in butter or margarine until tender. Remove from heat; stir in shrimp, 2 tablespoons parsley, lemon juice, salt and pepper. In 13 x 9 x 2-inch baking dish, place half the fish fillets in a single layer. Spoon mushroom mixture over each fillet. Stack with remaining fillets. Bake, covered, in 350° oven for 25 minutes. Uncover and bake for 10 to 15 minutes more or until fish flakes easily when tested with a fork. With slotted spatula, transfer fish stacks to ovenproof serving platter. Serve with Shrimp sauce or Bechamel sauce. Garnish with parsley sprigs and lemon wedges, if desired. Makes 6 to 8 servings.

Shrimp Sauce

2 T. melted butter or margarine
2 T. snipped parsley

1 T. lemon juice
1 (4 1/2-oz.) can tiny shrimp

Combine butter, parsley and lemon juice. Drain shrimp; stir into mixture. Spoon atop fish. Bake in 350° oven until hot.

Bechamel Sauce

1/4 c. finely chopped onion
1 T. butter or margarine
1 T. all-purpose flour
1/2 tsp. salt

Dash of white pepper
1 3/4 c. milk
3 slightly beaten egg yolks

Cook onion in butter until tender. Stir in flour, salt and pepper. Add milk all at once. Cook and stir until thickened and bubbly. Cook and stir 2 minutes more. Stir half the hot mixture into egg yolks. Return all to pan. Cook and stir over low heat for 2 to 3 minutes. Spoon over fish.

BAKED GROUPEL PARMIGIANO

Olga Bochna, Branch #43

Butter
2 (8-oz.) grouper fillets
1/2 c. mayonnaise
1/4 c. freshly grated Parmesan
3 tsp. fresh lemon juice

1 T. minced fresh dill
Black pepper
1/2 tsp. paprika

Preheat the oven to 350°. Butter a baking dish. Place the grouper fillets in the dish. In a small bowl, whisk together the mayonnaise, Parmesan, lemon juice, dill and pepper to taste and spread this over the fish. Sprinkle with paprika and bake for 10 minutes or until just cooked through. Serves 2.

From Sharing Our Best (2011), a collection of recipes from Members, their families and friends of UNWLA, Philadelphia Regional Council

MASHA ARCHER

extraordinary jewelry

Florida Spring Trunk Show Schedule...
Meet the artist at all of these shows!

- Saks Fifth Avenue • Boca Raton
mar 1~4 • thu, fri, sat, sun
Town Center Mall • 561-393-9100
- Saks Fifth Avenue • Palm Beach
mar 16~18 • fri, sat, sun
Esplanade Mall • 561-833-2551
- Salon Margrit • Palm Beach
mar 23~24 • fri, sat
165 Brazilian Ave • 561-655-3430
- Saks Fifth Avenue • Atlanta
mar 29~31, apr 1 • thu, fri, sat, sun
Town Center Mall • 561-393-9100

visit www.masha.org for more venues and trunk show updates

'maria muchin'

san francisco • 415.861.8157
www.masha.org • masha@masha.org

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENTS

Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj

Marianna Zajac – President

EXECUTIVE COMMITTEE

Ulana Zynych	– 1-st Vice President
Anna Macielinski	– 2nd VP – Membership
Sophia Hewryk	– 3rd VP – Culture
Lidia Bilous	– 4th VP – Public Relations
Olha Kuzyszyn	– Press Secretary
Daria Drozdovska	– Corresponding Secretary
Nadia Cwiach	– Treasurer
Roma Shuhan	– Financial Secretary
Vera N. Kushnir	– Member-at-Large
Mariya Andriyovych	– Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Irena Rudyk	– Social Welfare Chair
Sviatoslava Goy-Strom	– Education Chair
Roksolana Misilo	– Arts and Museum Chair
Maria Polanskyj	– Scholarship/Student Sponsorship Program Chair
Olha Drozdowycz	– Archives Chair
Martha Pelensky	– Ecology/Women's Health Chair
Roxolana Yarymovych	– Member-at-Large Chair
Zoriana Haftkowycz	– Website Chair

REGIONAL COUNCILS

Lydia Jachnycky	– Detroit
Iryna Buczkowski	– Philadelphia
Halyna Romanyshyn	– New York City
Zinnia Dzus-DeBole	– New York North
Olha M. Lukiw	– New Jersey
Daria Fedoriw	– Ohio
Lubomyra Kalin	– Chicago
Zoryana Mishtal	– New England
Maria Cade	– New York Central
Orysia Nazar Zynycz	– Liaison for Branches-at-Large

AUDITING COMMITTEE

Oxana Farion	– Chair
Jaroslava Mulyk	– Member
Renata Zajac	– Member
Maria Tomorug	– Alternate
Tatiana Rishko	– Alternate
Oksana Skypakewych Xenos	– Parliamentarian
Lidia Slysh	– Ukrainian-language editor of <i>Our Life</i>
Olesia Wallo	– English-language editor

**СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP /
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM**
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone / Fax: 732-441-9530
E-mail: Mariapolanskyj@verizon.net

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212)228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

*“УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ” – серія 1, ст. 8 – “UKRAINIAN DESIGNS.”
Взори з жіночих сорочок на Гуцульщині.*